

Regeling van de Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van nr. WJZ/299782 (8314), houdende wijziging van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid in verband met het vaststellen van de criteria voor vierjaarlijkse subsidiëring in de periode 2013-2016 (Subsidieregeling culturele basisinfrastructuur 2013-2016)

De Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Gelet op artikel 4a van de Wet op het specifiek cultuurbeleid en artikel 4 van het Besluit op het specifiek cultuurbeleid;

Besluit:

ARTIKEL I

De Regeling op het specifiek cultuurbeleid wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1.1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het begrip "aangewezen instelling" en de daarbij behorende begripsomschrijving vervalt.
2. In de begripsomschrijving van het begrip "vierjaarlijkse instellingssubsidie" wordt "artikel 4a, 4b of 4c van de wet" vervangen door: artikel 4a of 4c van de wet.

B

Aan artikel 2.27 wordt een lid toegevoegd dat luidt:

5. Dit artikel is niet van toepassing op vierjaarlijkse instellingssubsidies die zijn verleend voor de jaren 2009 tot en met 2012 en die minder dan € 125.000 per jaar bedragen.

C

Hoofdstuk 3 komt te luiden:

Hoofdstuk 3. Specifieke bepalingen voor verstrekking van vierjaarlijkse instellingssubsidies op grond van artikel 4a van de wet voor de periode 2013-2016

Afdeling 3.1. Algemene bepalingen

Artikel 3.1. Definities

1. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

Brabantstad: gemeente Den Bosch, gemeente Eindhoven of gemeente Tilburg;
grote gemeente: gemeente Amsterdam, gemeente Rotterdam of gemeente Den Haag;
kernpunt: gemeente Groningen, gemeente Arnhem, gemeente Utrecht, gemeente Maastricht, gemeente Den Haag, gemeente Rotterdam, gemeente Amsterdam of Brabantstad;
podium: voorziening in een gebouw die bestemd of geschikt is voor de presentatie van podiumkunsten;

regio: 1°. Noord: provincies Groningen, Friesland en Drenthe;

2°. Oost: provincies Overijssel en Gelderland;

3°. Midden: provincies Flevoland en Utrecht; of

4°. Zuid: provincies Zeeland, Noord-Brabant en Limburg;

standplaats: gemeente waar de instelling haar huisvesting heeft en in de lokale culturele infrastructuur is ingebed.

2. Onder eigen inkomsten worden in dit hoofdstuk de volgende baten, welke terug te vinden zijn in de jaarrekening aan de batenkant van de exploitatierekening, verstaan:

a. publieksinkomsten; en

b. overige inkomsten zijnde:

1° directe opbrengsten: sponsorinkomsten en overige inkomsten;

2° indirecte opbrengsten; en

3° overige bijdragen.

3. Onder eigen inkomsten worden in elk geval niet begrepen de volgende baten:

a. subsidies die zijn verstrekt door een bestuursorgaan;

b. overige bijdragen uit publieke middelen;

c. rentebaten;

d. bijdragen in natura; en

e. overige baten die geen relatie hebben met cultureel ondernemerschap.

Artikel 3.2. Indieningstermijn aanvraag en in te dienen bescheiden

1. Een aanvraag voor vierjaarlijkse instellingssubsidie voor de jaren 2013 tot en met 2016 op grond van dit hoofdstuk wordt ontvangen na 30 november 2011 en uiterlijk ontvangen op 1 februari 2012 om 17:00 uur.
2. Onverminderd de artikelen 2.3 en 2.6 dienen instellingen, bedoeld in artikel 3.5, eerste lid, tevens de jaarrekeningen van de instelling over de jaren 2010 en 2011 in. Deze zijn voorzien van een accountantsverklaring als bedoeld in artikel 2.27.
3. In afwijking van het eerste lid wordt de jaarrekening over het jaar 2011 voor 1 april 2012 door de minister ontvangen.
4. De jaarrekening over het jaar 2010 gaat niet bij de aanvraag voor zover de instelling er redelijkerwijs van uit kan gaan dat deze al in het bezit van de minister is.

Artikel 3.3. Wijze van indiening

1. Voor de indiening van een aanvraag voor vierjaarlijkse instellingssubsidie wordt gebruik gemaakt van het hiervoor bestemde aanvraagformulier dat wordt bekend gemaakt op de website www.cultuursubsidie.nl.
2. Een subsidieaanvraag voor een vierjaarlijkse instellingssubsidie wordt bij voorkeur elektronisch ingediend. De elektronische indiening geschiedt via de website www.cultuursubsidie.nl. Bij verzending van de aanvraag per post wordt de aanvraag gestuurd naar postbus 16375, 2500 BJ Den Haag.
3. Bij elektronische indiening van de aanvraag wordt een ondertekende afdruk van de laatste pagina van het formulier per post toegezonden aan de minister. Als tijdstip van indiening van de aanvraag geldt de datum waarop de ondertekende pagina is ontvangen.

Artikel 3.4. Wijze verdeling beschikbare middelen

1. De minister beslist gelijktijdig op alle aanvragen op basis van een vergelijking van hun geschiktheid om bij te dragen aan de doelstellingen van de bij of krachtens de wet gestelde regels.
2. Indien na beoordeling van alle aanvragen een bepaald beschikbaar bedrag niet geheel wordt verleend, kan de minister het resterende bedrag toevoegen aan een ander subsidieplafond binnen die paragraaf onderscheidenlijk afdeling.
3. Het tweede lid is niet van toepassing op paragraaf 3.2.3.

Artikel 3.5. Weigeringsgronden

1. Aan een instelling als bedoeld in afdeling 3.2, met uitzondering van artikel 3.16, en de artikelen 3.23, 3.29 en 3.32 wordt geen subsidie op grond van dit hoofdstuk verleend indien de eigen inkomsten van de instelling gemiddeld over de jaren 2010 en 2011 minder dan 17,5 procent bedragen van het totaal aan subsidies van bestuursorganen ten behoeve van de exploitatie van die instelling, met uitzondering van
 - a. subsidies verstrekt op grond van de Kaderregeling exploitatiesubsidies onderzoek en wetenschap; en
 - b. het deel van de subsidie van een orkest dat verhoudingsgewijs bestemd is voor begeleidende activiteiten om niet.
2. Indien een instelling die subsidie aanvraagt de rechtsopvolger of feitelijke opvolger is van een instelling die in de jaren 2010 en 2011 subsidie van bestuursorganen ontving ten behoeve van de exploitatie van die instelling, wordt het percentage eigen inkomsten van de aanvrager vastgesteld aan de hand van de gegevens van die verdwenen onderscheidenlijk aanvankelijk gesubsidieerde instelling.
3. Indien bij een instelling die subsidie aanvraagt sprake is van fusie van twee of meer instellingen die in de jaren 2010 en 2011 subsidie voor de exploitatie van bestuursorganen ontvingen, wordt het percentage eigen inkomsten van de aanvrager vastgesteld aan de hand van het totaal van eigen inkomsten in verhouding tot het totaal van ontvangen subsidies van bestuursorganen ten behoeve van de exploitatie van die gefuseerde instellingen in 2010 en 2011.
4. Van fusie als bedoeld in het derde lid is sprake indien de te fuseren instellingen bij de aanvraag om subsidie een voorstel tot fusie als bedoeld in artikel 312 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek overleggen en de fusie voor 1 september 2012 tot stand is gekomen en uiterlijk van kracht wordt met ingang van 1 januari 2013.
5. De minister kan bij het vaststellen van het percentage eigen inkomsten:
 - a. bepaalde eigen inkomsten buiten beschouwing laten, indien deze door de instelling in de jaarrekening zijn verantwoord op een wijze die het karakter vertoont van oneigenlijk gebruik van deze regeling; of
 - b. bepaalde bedragen beschouwen als onderdeel van de subsidies ten behoeve van de exploitatie van die instelling, indien die bedragen onderdeel uitmaakten van een beschikking tot subsidieverlening ten behoeve van die exploitatie en deze beschikking later is ingetrokken of ten

nadele van de subsidieontvanger is gewijzigd op grond van artikel 4:48 of artikel 4:50 van de Algemene wet bestuursrecht.

6. Indien een instelling in het jaar 2010 of 2011 naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid grotendeels niet in staat is geweest publieksactiviteiten te ontplooiën, kan de minister in ieder geval het eerste lid buiten toepassing laten als bedoeld in artikel 6.1.

7. Aan een instelling wordt tevens geen subsidie verleend op grond van dit hoofdstuk, indien aan de instelling voor het jaar 2011 subsidie is verstrekt voor de exploitatie van die instelling en subsidie uitsluitend is verstrekt afkomstig uit middelen van de begrotingsstaat, met uitzondering van hoofdstuk 14, behorende bij de Wet van 3 februari 2011, houdende vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (VIII) voor het jaar 2011 (Stb. 78).

Artikel 3.6. Algemene beoordelingscriteria

Bij de beoordeling van aanvragen voor subsidie houdt de minister onder meer rekening met:

- a. artistieke kwaliteit;
- b. ondernemerschap;
- c. publieksbereik van de instelling;
- d. het voeren van een beleid dat educatie en participatie van de jeugd bevordert;
- e. aanbod of collectie van nationaal of internationaal belang;
- f. geografische spreiding.

Artikel 3.7. Afwijking in verband met geografische spreiding

1. Indien in de navolgende afdelingen een maximum is gesteld aan het aantal instellingen waaraan per regio of kernpunt subsidie kan worden verstrekt, en geen van de subsidieaanvragen ingediend voor die regio of dat kernpunt voldoet aan alle daarvoor in deze regeling gestelde vereisten, kan de minister niettemin aan ten hoogste het voor de betreffende regio of kernpunt gestelde aantal instellingen subsidie verstrekken, voor zover het met deze regeling te dienen doel van geografische spreiding naar zijn oordeel in onvoldoende mate zou worden bereikt ingeval van het niet verstrekken van subsidie.

2. Het eerste lid vindt in ieder geval geen toepassing, voor zover een aanvraag naar het oordeel van de minister in onvoldoende mate beantwoordt aan het criterium, bedoeld in artikel 3.6, onderdeel a.

Artikel 3.8. Subsidieverplichting

1. Een instelling die op grond van afdeling 3.2, met uitzondering van de artikelen 3.10 en 3.16, of artikel 3.32 subsidie ontvangt, behaalt gedurende de subsidieperiode ten minste 21,5 procent eigen inkomsten van het totaal aan subsidies van bestuursorganen ten behoeve van de exploitatie van die instelling, met uitzondering van:

- a. subsidies verstrekt op grond van de Kaderregeling exploitatiesubsidies onderzoek en wetenschap; en
- b. het deel van de subsidie van een orkest dat verhoudingsgewijs bestemd is voor begeleidende activiteiten om niet.

2. Een instelling die op grond van artikel 3.10, artikel 3.23 of artikel 3.29 subsidie ontvangt, behaalt gedurende de subsidieperiode ten minste 17,5 procent eigen inkomsten van het totaal aan subsidies van bestuursorganen ten behoeve van de exploitatie van die instelling, met uitzondering van subsidies verstrekt op grond van de Kaderregeling exploitatiesubsidies onderzoek en wetenschap.

3. Een instelling maakt bij de aanvraag om subsidie in het activiteitenplan aannemelijk dat zij aan de subsidieverplichting in het eerste onderscheidenlijk tweede lid zal voldoen.

4. Onverminderd artikel 2.15, tweede tot en met vierde lid, maakt een instelling als bedoeld in artikel 3.5, eerste lid, in het bestuursverslag dat wordt ingediend over het eerste, tweede en derde jaar van de vierjaarlijkse periode waarvoor subsidie is verleend, inzichtelijk hoe de instelling gedurende die periode een jaarlijkse groei zal behalen van gemiddeld één procentpunt eigen inkomsten van het totaal aan subsidies van bestuursorganen ten behoeve van de exploitatie van die instelling, met uitzondering van:

- a. subsidies verstrekt op grond van de Kaderregeling exploitatiesubsidies onderzoek en wetenschap; en
- b. het deel van de subsidie van een orkest dat verhoudingsgewijs bestemd is voor begeleidende activiteiten om niet.

5. Het vierde lid is niet van toepassing op een instelling, indien die instelling over de jaren van de subsidieperiode waarover de periodieke verslaglegging, bedoeld in artikel 2.15, is afgelegd, gemiddeld ten minste vier procent meer eigen inkomsten behaalt dan op die instelling van toepassing is op grond van het eerste onderscheidenlijk tweede lid.

6. Artikel 3.5, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Afdeling 3.2. Podiumkunsten

§ 3.2.1. Theater

Artikel 3.9. Algemeen theater

1. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan een instelling met als kernactiviteit het verzorgen van theatervoorstellingen, indien de instelling:
 - a. de beschikking heeft over een podium of een podium bespeelt, dat minimaal 400 zitplaatsen heeft in haar standplaats;
 - b. haar activiteiten verspreid over het jaar realiseert;
 - c. voor haar artistieke continuïteit niet afhankelijk is van één maker of een groep van makers van theater; en
 - d. een beleid voert dat, bij voorkeur in samenwerking met derden, talentontwikkeling bevordert.
2. De minister kan op grond van het eerste lid aan ten hoogste vier grote instellingen in de kernpunten subsidie verstrekken, waarvan ten hoogste twee instellingen hun standplaats hebben in de grote gemeenten, voor zover de instelling:
 - a. per jaar ten minste drie producties bestemd voor een podium met ten minste 400 zitplaatsen uitvoert; en
 - b. een beleid voert dat doorstroming van talent naar de grote zaal bevordert.
3. De minister kan op grond van het eerste lid aan ten hoogste vier middelgrote instellingen in de kernpunten subsidie verstrekken, waarvan niet meer dan één instelling haar standplaats heeft in de grote gemeenten, voor zover de instelling ten minste per jaar één productie bestemd voor een podium met ten minste 400 zitplaatsen uitvoert.
4. De minister kan op grond van het eerste lid subsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling die haar standplaats heeft in de regio Noord en haar theatervoorstellingen in de Friese taal verzorgt.
5. Per kernpunt verstrekt de minister op grond van dit artikel aan niet meer dan één instelling subsidie.

Artikel 3.10. Jeugdtheater

1. De minister kan aan een instelling een vierjaarlijkse instellingssubsidie of een aanvullend bedrag naast subsidie op grond van artikel 3.9 verstrekken voor het verzorgen van repertoire op het terrein van de podiumkunsten voor de jeugd tot 18 jaar, indien de instelling:
 - a. een substantieel deel van haar voorstellingen realiseert op een podium; en
 - b. haar activiteiten verspreid over het jaar realiseert.
2. Voor subsidie op grond van dit artikel komen ten hoogste acht instellingen in aanmerking, met dien verstande dat per gemeente aan ten hoogste één instelling subsidie wordt verstrekt.
3. Indien een instelling een subsidieaanvraag indient voor zowel subsidie op grond van artikel 3.9 als op grond van dit artikel dan wordt dit duidelijk in de aanvraag vermeld.

Artikel 3.11. Subsidieplafonds

1. Voor subsidieverstrekking op grond van de artikelen 3.9 en 3.10 zijn jaarlijks ten hoogste de volgende bedragen beschikbaar:
 - a. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.9, tweede lid: € 2,5 miljoen;
 - b. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.9, derde en vierde lid: € 1,5 miljoen;
 - c. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.10: € 500.000.
2. In afwijking van het eerste lid, onderdeel a, is ten hoogste 110 procent van het daar genoemde bedrag beschikbaar voor ten hoogste één instelling die zich internationaal onderscheidt door een excellent uitvoeringsniveau.

§ 3.2.2. Dans

Artikel 3.12. Dans

1. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan een instelling die haar standplaats in een kernpunt heeft en met als kernactiviteit het verzorgen van dansrepertoire, indien de instelling:
 - a. de beschikking heeft over een podium of een podium bespeelt, dat minimaal 400 zitplaatsen heeft in de regio of de gemeente waar de instelling haar standplaats heeft;
 - b. haar activiteiten verspreid over het jaar realiseert;
 - c. voor haar artistieke continuïteit niet afhankelijk is van één maker of een groep van makers van dans; en
 - d. een beleid voert dat, bij voorkeur in samenwerking met derden, talentontwikkeling bevordert.
2. Aan ten hoogste vier instellingen wordt subsidie verstrekt, waarvan:

- a. één instelling voorziet in een voor Nederland onderscheidend grootschalig repertoire op het gebied van ballet in een internationale context en zich richt op een groot landelijk publieksbereik;
 - b. één instelling voorziet in de verzorging van grootschalig, onderscheidend modern dansaanbod in een internationale context;
 - c. één instelling voorziet in de productie en distributie van grootschalig, onderscheidend dansaanbod en in de productie en distributie van jeugddans; en
 - d. één instelling die voorziet in de productie en distributie van grootschalig, onderscheidend dansaanbod.
3. Per kernpunt verstrekt de minister op grond van dit artikel aan niet meer dan één instelling subsidie.

Artikel 3.13. Subsidieplafonds

Voor subsidieverstrekking op grond van artikel 3.12 zijn jaarlijks ten hoogste de volgende bedragen beschikbaar:

- a. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.12, tweede lid, onder a: € 6,33 miljoen;
- b. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.12, tweede lid, onder b: € 5,92 miljoen;
- c. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.12, tweede lid, onder c: € 2,5 miljoen;
- d. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.12, tweede lid, onder d: € 1,5 miljoen.

§ 3.2.3. Muziek en muziektheater

Artikel 3.14. Symfonieorkesten

1. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan een instelling met als kernactiviteit het verzorgen van symfonisch aanbod, indien de instelling:
 - a. een breed repertoire aanbiedt;
 - b. haar activiteiten geografisch op een geconcentreerde wijze spreidt in de regio of het verzorgingsgebied waarin zij haar standplaats heeft;
 - c. ten minste eenmaal per jaar om niet beschikbaar is voor de begeleiding van een productie van een instelling die een vierjaarlijkse instellingssubsidie ontvangt op grond van artikel 3.18 of 3.19; en
 - d. een beleid voert dat, bij voorkeur in samenwerking met derden, talentontwikkeling bevordert.
2. De minister kan op grond van het eerste lid aan ten hoogste vijf instellingen subsidie verstrekken, waarvan er:
 - a. steeds één haar standplaats heeft in de regio Noord, de regio Oost, de regio Zuid, de gemeente Amsterdam; en
 - b. één het verzorgingsgebied van de gemeenten Rotterdam en Den Haag bestrijkt.
3. In afwijking van het tweede lid kan de minister aan meer dan vijf instellingen subsidie verstrekken indien in de regio Oost, de regio Zuid of het verzorgingsgebied van de gemeenten Den Haag en Rotterdam twee instellingen in die regio onderscheidenlijk dat verzorgingsgebied een volwaardig symfonisch aanbod verzorgen en beide instellingen voldoende aanvullende financiering realiseren.

Artikel 3.15. Symfonieorkest met begeleidingsactiviteiten primair voor opera

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteiten het begeleiden van operaproducties en het verzorgen van symfonisch aanbod, indien de instelling:

- a. voldoet aan artikel 3.14, eerste lid, onderdelen a en d;
- b. in aanvulling op haar activiteiten een relevante seizoenprogrammering aanbiedt van ten minste twaalf symfonische concerten in het verzorgingsgebied van de gemeente Haarlem;
- c. ten minste zes maal per jaar om niet beschikbaar is voor de begeleiding van een productie van een instelling die een vierjaarlijkse instellingssubsidie ontvangt op grond van artikel 3.18; en
- d. ten minste twee maal in de subsidieperiode om niet beschikbaar is voor de begeleiding van een productie van een instelling die een vierjaarlijkse instellingssubsidie ontvangt op grond van artikel 3.12, tweede lid, onder a.

Artikel 3.16. Subsidie symfonieorkest met begeleidingsactiviteiten voor dans

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit het begeleiden van dansproducties, indien de instelling:

- a. beschikbaar is voor de begeleiding van de producties van een instelling die een vierjaarlijkse instellingssubsidie ontvangt op grond van artikel 3.12, tweede lid, onder a; en
- b. ten minste eenmaal per jaar beschikbaar is voor de begeleiding van een productie van een instelling die een vierjaarlijkse instellingssubsidie ontvangt op grond van artikel 3.12, tweede lid, onder b;

voor zover de begeleiding in de basisbezetting van haar orkest om niet plaatsvindt, en niet meer dan een redelijke prijs in rekening wordt gebracht voor de kosten die verband houden met een aanvullende bezetting bij repertoire waarbij een basisbezetting naar algemeen gangbare artistieke maatstaven niet volstaat.

Artikel 3.17. Subsidieplafond symfonieorkesten

1. Voor subsidieverstrekking op grond van de artikelen 3.14 tot en met 3.16 zijn jaarlijks ten hoogste de volgende bedragen beschikbaar:
 - a. voor instellingen, bedoeld in artikel 3.14, tweede lid: € 6 miljoen;
 - b. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.15: € 10 miljoen; en
 - c. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.16: € 3,5 miljoen.
2. In afwijking van het eerste lid, onder a, is ten hoogste 110 procent van het daar genoemde bedrag beschikbaar voor ten hoogste één instelling die zich:
 - a. internationaal onderscheidt door een excellent uitvoeringsniveau; en
 - b. profileert op de relevante internationale concertpodia.
3. Indien twee instellingen voldoen aan artikel 3.14, derde lid, is voor die instellingen gezamenlijk jaarlijks ten hoogste een bedrag van € 6 miljoen beschikbaar.
4. Het bedrag, bedoeld in het derde lid, bedraagt jaarlijks voor de twee instellingen gezamenlijk ten hoogste € 7 miljoen, indien die instellingen:
 - a. gericht zijn op structurele samenwerking tijdens en na de periode waarvoor subsidie wordt gevraagd; en
 - b. gezamenlijk een plan indienen voor de verzorging van een volwaardig symfonisch aanbod in die regio of dat verzorgingsgebied.

Artikel 3.18. Grootschalig opera-aanbod

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling die haar standplaats in een kernpunt heeft en met als kernactiviteit het verzorgen van grootschalig opera-aanbod, indien de instelling:

- a. een breed repertoire aanbiedt;
- b. zich richt op een groot landelijk publieksbereik;
- c. een beleid voert dat, bij voorkeur in samenwerking met derden, talentontwikkeling bevordert en coördinerende activiteiten op dit gebied uitvoert; en
- d. zich internationaal onderscheidt door een excellent uitvoeringsniveau.

Artikel 3.19. Overig opera-aanbod

1. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling die haar standplaats heeft in de regio Oost en met als kernactiviteit het verzorgen van opera-aanbod, indien de instelling:
 - a. voldoet aan artikel 3.18, onderdelen a en b;
 - b. haar activiteiten geografisch op een geconcentreerde wijze spreidt; en
 - c. een beleid voert dat, bij voorkeur in samenwerking met derden, talentontwikkeling bevordert.
2. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling die haar standplaats heeft in de regio Zuid en met als kernactiviteit het verzorgen van opera-aanbod, indien de instelling:
 - a. voldoet aan artikel 3.18, onderdeel a;
 - b. haar activiteiten geografisch in ieder geval in haar regio op een geconcentreerde wijze spreidt;
 - c. samenwerkt met andere instellingen die opera-aanbod verzorgen; en
 - d. een beleid voert dat, bij voorkeur in samenwerking met derden, talentontwikkeling bevordert.

Artikel 3.20. Subsidieplafond opera

Voor subsidieverstrekking op grond van de artikelen 3.18 en 3.19 zijn jaarlijks ten hoogste de volgende bedragen beschikbaar:

- a. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.18: € 24,04 miljoen;
- b. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.19, eerste lid: € 3,5 miljoen;
- c. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.19, tweede lid: € 1 miljoen.

§ 3.2.4. Festival

Artikel 3.21. Festival

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling die haar standplaats in een kernpunt heeft en als kernactiviteit de presentatie van actueel of vernieuwend, grootschalig aanbod in een internationale context op het terrein van theater, dans, opera en muziek, waaronder symfonisch repertoire, indien de activiteiten van de instelling:

- a. er mede op gericht zijn een platform te bieden voor internationale uitwisseling tussen vakgenoten;
- b. jaarlijks of tweejaarlijks gedurende een in de tijd beperkte periode plaatsvinden; en
- c. niet zijn aan te merken als activiteiten van één specifieke schouwburg, concertzaal of andere organisatie die zich primair richt op de presentatie van cultuuruitingen.

Artikel 3.22. Subsidieplafond

Voor subsidieverstrekking op grond van deze paragraaf is jaarlijks ten hoogste een bedrag van € 2.99 miljoen beschikbaar.

Afdeling 3.3. Musea

Artikel 3.23. Musea

1. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan een instelling met als kernactiviteit het beheer en behoud van een collectie van cultureel erfgoed, indien de instelling:
 - a. in de subsidieperiode ten minste een gelijk aantal bezoeken behaalt ten opzichte van de jaren 2009 tot en met 2012;
 - b. in de subsidieperiode ten minste een gelijk aantal bezoeken van scholieren in het primair en voortgezet onderwijs in schoolverband behaalt ten opzichte van de jaren 2009-2012;
 - c. een beleid voert om het aantal unieke bezoekers van de website van de instelling in de subsidieperiode te verhogen ten opzichte van de jaren 2009-2012; en
 - d. indien van toepassing, een beleid voert om de registratieachterstand van de collectie weg te werken.
2. Indien een instelling niet voldoet aan artikel 3.5, eerste lid, en de instelling met de Staat der Nederlanden gedurende de looptijd van de subsidieperiode een overeenkomst heeft voor het beheer van museale voorwerpen als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van de Regeling materieelbeheer museale voorwerpen, die aan het Rijk toebehoren dan wel zijn toevertrouwd, kan de minister een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken voor slechts het beheer en behoud van de collectie.

Artikel 3.24. Ondersteunende instelling

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit kunsthistorische documentatie.

Artikel 3.25. Subsidieplafonds

1. Voor subsidieverstrekking op grond van de artikelen 3.23 en 3.24 zijn ten hoogste de volgende bedragen beschikbaar:
 - a. voor de instellingen, bedoeld in artikel 3.23, gezamenlijk: € 142 miljoen;
 - b. voor de instelling, bedoeld in artikel 3.24: € 5,09 miljoen.
2. Aan een instelling aan welke de minister tevens een vierjaarlijkse instellingssubsidie heeft verleend voor de jaren 2009 tot en met 2012 verleent de minister op grond van deze afdeling niet meer subsidie dan in die periode, tenzij de minister het wenselijk acht dat de instelling specifieke nieuwe activiteiten ontplooit.

Artikel 3.26. Specifieke weigeringsgrond

1. Een instelling komt niet voor een vierjaarlijkse instellingssubsidie op grond van deze afdeling in aanmerking indien de instelling in de vier jaar voorafgaand aan de periode waarvoor subsidie wordt gevraagd, subsidie voor het beheer en behoud van haar collectie van cultureel erfgoed ontvangt of heeft ontvangen en subsidie uitsluitend verstrekt is door een ander bestuursorgaan dan de minister.
2. Onder subsidie als bedoeld in het eerste lid wordt niet verstaan subsidie voor een afgerond geheel van activiteiten, dat beperkt is in de tijd.

Artikel 3.27. Rangorde

1. Ten behoeve van de beslissing aan welke instellingen vierjaarlijkse instellingssubsidie wordt verleend, maakt de minister een rangorde van de instellingen die voor subsidie in aanmerking komen op grond van artikel 3.23.
2. In de rangorde hebben instellingen waarmee de Staat der Nederlanden gedurende de looptijd van de vierjaarlijkse instellingssubsidie een overeenkomst heeft voor het beheer van museale voorwerpen als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van de Regeling materieelbeheer museale voorwerpen, die aan het Rijk toebehoren dan wel zijn toevertrouwd, voorrang op andere instellingen.

Artikel 3.28. Subsidieverplichting

1. Onverminderd artikel 2.15, tweede tot en met vierde lid, geeft een instelling waaraan op grond van artikel 3.23 subsidie is verleend jaarlijks in het bestuursverslag, bedoeld in de artikelen 2.15 en 2.23, tweede lid, inzicht in:
 - a. het aantal objecten van de collectie dat is geregistreerd, gedigitaliseerd en ontsloten;
 - b. het aantal geconserveerde en gerestaureerde objecten van de collectie;
 - c. het aantal objecten uit legaten en schenkingen dat door de instelling is aanvaard op eigen naam of namens de Staat der Nederlanden; en
 - d. het aantal objecten dat zichtbaar is voor het algemene publiek.
2. Indien een instelling voor een wetenschappelijke functie subsidie ontvangt, geeft de instelling tevens in het bestuursverslag inzicht over het desbetreffende jaar in:
 - a. het aantal wetenschappelijke publicaties van de instelling;
 - b. het aantal verrichte wetenschappelijke onderzoeken al dan niet in samenwerking met een onderzoekinstelling; en
 - c. behaalde wetenschappelijke prijzen, citaten van wetenschappelijk onderzoek van de instelling en de onderzoeksallianties die zijn aangegaan met universiteiten.

Afdeling 3.4. Beeldende kunst

Artikel 3.29. Presentatie-instellingen

1. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan een instelling die haar standplaats in een grote gemeente of een regio heeft en als kernactiviteit de presentatie van een vernieuwend of experimenteel aanbod van hedendaagse beeldende kunst in een internationale context, indien de instelling:
 - a. beschikt over een ruimte die geschikt is voor het tonen van de presentaties;
 - b. haar activiteiten verspreid over het jaar realiseert;
 - c. een toonaangevende programmering verzorgt;
 - d. voor haar artistieke continuïteit niet afhankelijk is van één of enkele artistiek leiders; en
 - e. niet overwegend gericht is op het beheer en behoud van een collectie van cultureel erfgoed.
2. De minister verstrekt op grond van het eerste lid aan ten hoogste twee instellingen subsidie.
3. Tevens kan de minister op grond van het eerste lid aan ten hoogste vier andere instellingen subsidie verstrekken, waarvan ten hoogste twee instellingen hun standplaats in de grote gemeenten hebben, indien die instellingen eveneens over een groot internationaal netwerk beschikken.
4. Op grond van dit artikel wordt aan ten hoogste één instelling per grote gemeente subsidie verstrekt.

Artikel 3.30. Ondersteunende instelling

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan een instelling die haar standplaats in een kernpunt heeft en met als kernactiviteit het verzorgen van een begeleidingsprogramma op het terrein van beeldende kunst, dat een vervolg is op een bachelor- of masteropleiding op het gebied van de kunst, indien de instelling een internationaal toonaangevend programma verzorgt en ten minste tien deelnemers begeleidt.

Artikel 3.31. Subsidieplafonds

1. Voor subsidieverstrekking op grond van artikel 3.29 zijn jaarlijks ten hoogste de volgende bedragen beschikbaar:
 - a. voor een instelling als bedoeld in het tweede lid: € 200.000;
 - b. voor een instelling als bedoeld in het derde lid: € 500.000.
2. Voor subsidieverstrekking op grond van artikel 3.30 is jaarlijks voor een instelling per deelnemer ten hoogste € 50.000 beschikbaar en is in totaal jaarlijks ten hoogste een bedrag van € 2,5 miljoen beschikbaar.

Afdeling 3.5. Film

Artikel 3.32. Festivals

1. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit de presentatie van actueel of vernieuwend aanbod in een internationale context op het terrein van art housefilms en aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit de presentatie van actueel of vernieuwend aanbod in een internationale context op het terrein van documentaires, indien de activiteiten van de instelling:
 - a. een groot publiek bereiken;
 - b. er mede op gericht zijn een platform te bieden voor internationale uitwisseling tussen vakgenoten;

- c. jaarlijks of tweejaarlijks gedurende een in de tijd beperkte periode plaatsvinden; en
 - d. een aantoonbare impuls leveren aan het aanbod en de regionale spreiding van films in het commerciële en niet-commerciële bioscoopcircuit.
2. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit de presentatie van actueel of vernieuwend aanbod op het terrein van de Nederlandse film, indien de activiteiten van de instelling:
- a. een groot publiek bereiken;
 - b. er mede op gericht zijn een platform te bieden voor uitwisseling tussen vakgenoten; en
 - c. jaarlijks of tweejaarlijks gedurende een in de tijd beperkte periode plaatsvinden.

Artikel 3.33. Ondersteunende instelling

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit het verrichten van ondersteunende activiteiten op het terrein van de film, indien de activiteiten van de instelling gericht zijn op:

- a. behoud, beheer en ontsluiting van collecties;
- b. ontwikkeling en verspreiding van leermateriaal voor het onderwijs en verzorging van klassenvoorstellingen; en
- c. internationale promotie en versterking van de internationale marktpositie van de Nederlandse filmsector.

Artikel 3.34. Subsidieplafonds

Voor subsidieverstrekking op grond van de artikelen 3.32 en 3.33 zijn jaarlijks ten hoogste de volgende bedragen beschikbaar:

- a. voor de instellingen, bedoeld in artikel 3.32, gezamenlijk: € 2,42 miljoen;
- b. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.33: € 6,68 miljoen.

Afdeling 3.6. Letteren

Artikel 3.35. Ondersteunende instellingen

- 1. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit de landelijke coördinatie van de leesbevordering en literatuureducatie.
- 2. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit de landelijke bemiddeling tussen schrijvers, scholen en bibliotheken voor het geven van lezingen over en rond het werk van die schrijvers ter bevordering van het lezen.
- 3. De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit de landelijke ondersteuning van bijzondere journalistieke projecten die leiden tot journalistieke producten of andere non-fictie werken.

Artikel 3.36. Subsidieplafonds

Voor subsidieverstrekking op grond van artikel 3.35 zijn jaarlijks ten hoogste de volgende bedragen beschikbaar:

- a. voor een instelling als bedoeld in het eerste lid: € 2,03 miljoen;
- b. voor een instelling als bedoeld in het tweede lid: € 640.000;
- c. voor een instelling als bedoeld in het derde lid: € 390.000.

Afdeling 3.7. Creatieve industrie (architectuur, vormgeving en nieuwe media)

Artikel 3.37. Ondersteunende instelling

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit het verrichten van ondersteunende activiteiten op het terrein van architectuur, vormgeving en nieuwe media, indien de activiteiten van de instelling gericht zijn op:

- a. behoud, beheer en ontsluiting van collecties op het terrein van architectuur;
- b. internationale promotie en versterking van de internationale marktpositie van de Nederlandse architectuur-, vormgeving- en nieuwe mediasector;
- c. kennisontwikkeling en kennisverspreiding;
- d. volgen en stimuleren van multidisciplinaire ontwikkelingen; en
- e. bevorderen van culturele, maatschappelijke en economische meerwaarde van de architectuur-, vormgeving- en nieuwe mediasector.

Artikel 3.38. Subsidieplafond

Voor subsidieverstrekking op grond van deze afdeling is jaarlijks ten hoogste een bedrag van € 7,81 miljoen beschikbaar.

Afdeling 3.8. Bibliotheken

Artikel 3.39. Ondersteunende instelling

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit het verrichten van ondersteunende activiteiten op het terrein van de openbare bibliotheken, indien de activiteiten van de instelling gericht zijn op:

- a. afstemming en coördinatie;
- b. informatie en reflectie;
- c. vertegenwoordiging en promotie; en
- d. instandhouding van een bibliotheekvoorziening voor zowel leesgehandicapten als varenden.

Artikel 3.40. Subsidieplafond

Voor subsidieverstrekking op grond van deze afdeling is jaarlijks ten hoogste een bedrag van € 14,44 miljoen beschikbaar.

Afdeling 3.9. Amateurkunst en cultuureducatie

Artikel 3.41. Ondersteunende instelling

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit het verrichten van ondersteunende activiteiten op het terrein van amateurkunst en cultuureducatie, indien de activiteiten van de instelling gericht zijn op:

- a. professionalisering van de educatiefunctie in de culturele sector;
- b. landelijke informatie- en netwerkfunctie voor zowel amateurkunst als cultuureducatie; en
- c. onderzoek en monitoring voor zowel amateurkunst als cultuureducatie.

Artikel 3.42. Subsidieplafond

Voor subsidieverstrekking op grond van deze afdeling is jaarlijks ten hoogste een bedrag van € 4,76 miljoen beschikbaar.

Afdeling 3.10. Bovensectorale ondersteunende instellingen

Artikel 3.43. Internationaal cultuurbeleid

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit de coördinatie van de uitvoering van het internationaal cultuurbeleid, indien de activiteiten van de instelling gericht zijn op:

- a. de coördinatie van internationale sectoroverschrijdende activiteiten;
- b. het stimuleren van de mobiliteit van kunstenaars en instellingen; en
- c. voorlichting over en ondersteuning van subsidieprogramma's van de Europese Unie.

Artikel 3.44. Digitalisering erfgoed

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit de digitalisering van erfgoed, indien de activiteiten van de instelling gericht zijn op een duurzame nationale infrastructuur voor digitaal erfgoed.

Artikel 3.45. Onderzoek en statistiek

De minister kan een vierjaarlijkse instellingssubsidie verstrekken aan ten hoogste één instelling met als kernactiviteit het verzamelen en verspreiden van kennis en informatie over kunst en cultuur in beleid en praktijk, indien de activiteiten van de instelling gericht zijn op:

- a. het bevorderen en faciliteren van onderzoek over de productie, distributie en afname van kunst en cultuur en over het nationale en internationale kunst- en cultuurbeleid; en
- b. het bevorderen en faciliteren van meningsvorming over de productie, distributie en afname van kunst en cultuur en over het nationale en internationale kunst- en cultuurbeleid.

Artikel 3.46. Subsidieplafonds

Voor subsidieverstrekking op grond van de artikelen 3.43 tot en met 3.45 zijn jaarlijks ten hoogste de volgende bedragen beschikbaar:

- a. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.43: € 880.000;
- b. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.44: € 570.000;
- c. voor een instelling als bedoeld in artikel 3.45: € 710.000.

D

Het opschrift van hoofdstuk 4 komt te luiden:

Hoofdstuk 4. Specifieke bepalingen voor de verstrekking van vierjaarlijkse instellingssubsidies aan fondsen op grond van artikel 4c van de wet

E

In artikel 4.1 vervalt de zinsnede "aangewezen instellingen en".

F

Artikel 4.2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De fondsen dienen uiterlijk op 1 februari in het jaar voorafgaand aan de aanvang van de subsidieperiode van vier kalenderjaren een begroting en een beleidsplan in.

2. In het vierde lid vervalt de zinsnede "aangewezen instellingen en".

3. Er wordt een lid toegevoegd dat luidt:

5. Een fonds stelt zijn beleidsplan op aan de hand van het voor het desbetreffende fonds door de minister bekendgemaakte beleidskader.

G

Artikel 4.3 vervalt.

ARTIKEL II

1. De Regeling op het specifiek cultuurbeleid zoals deze luidde voor inwerkingtreding van deze regeling blijft van toepassing op de vierjaarlijkse instellingssubsidies verstrekt op grond van artikel 4b van de Wet op het specifiek cultuurbeleid.

2. Artikel 4.3 van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid zoals dat luidde voor inwerkingtreding van deze regeling blijft van toepassing op subsidies verleend voor inwerkingtreding van deze regeling.

ARTIKEL III

Deze regeling wordt aangehaald als: Subsidieregeling culturele basisinfrastructuur 2013-2016.

ARTIKEL IV

Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Toelichting

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

Met deze regeling worden de voorschriften vastgelegd voor de verstrekking door de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van vierjaarlijkse instellingssubsidies in het kader van de culturele basisinfrastructuur (hierna: basisinfrastructuur). Deze voorschriften vinden hun grondslag in artikel 4a van de Wet op het specifiek cultuurbeleid (hierna: Wsc). In die bepaling is voorgeschreven dat bij ministeriële regeling eenmaal per vier jaar regels worden vastgesteld voor de verstrekking van subsidies in de op die periode volgende periode van vier kalenderjaren. Deze regeling strekt daartoe en voorziet aldus in de criteria voor de subsidieperiode 2013 – 2016.

De criteria krachtens artikel 4a van de Wsc voor de subsidieperiode 2009 – 2012 waren tot 1 juli 2010 vervat in de Regeling subsidies en uitkeringen cultuuruitingen.¹ Met de vaststelling van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid², die laatstbedoelde regeling heeft vervangen, waren de inmiddels materieel uitgewerkte criteria komen te vervallen, en was voorzien in een gereserveerd hoofdstuk 3 met ruimte voor de criteria voor de subsidieperiode 2013 – 2016.³ Met onderhavige regeling, die een wijziging inhoudt van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid, wordt dat gereserveerde hoofdstuk ingevuld.

2. Scherpe keuzes i.v.m. financieel kader

Deze regeling staat in het teken van aanzienlijke besparingen op de cultuurbegroting. Hiervan heeft het kabinet in algemene zin reeds kennis gegeven met het op 30 september 2010 gesloten regeerakkoord en met de daarbij behorende financiële paragraaf. Met de brief aan de Tweede Kamer van de Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van 6 december 2010⁴ zijn vervolgens concrete maatregelen gemeld. Zo is een stelselwijziging aangekondigd die een kleinere basisinfrastructuur tot gevolg zal hebben. Anders gezegd: in het nieuwe stelsel zullen er minder instellingen rechtstreeks subsidie ontvangen van de bewindspersoon voor Cultuur. Het gaat hierbij om het aantal vierjaarlijkse instellingssubsidies op grond van de artikelen 4a, 4b en 4c van de Wsc. Er zullen dus scherpe keuzes nodig zijn bij de invulling van de overgebleven plaatsen in de basisinfrastructuur. De subsidies op grond van artikel 4b van de Wsc zullen in dat verband zelfs helemaal verdwijnen, omdat handhaving van deze categorie van subsidies met zogenoemd langjarig perspectief zou betekenen dat niet op basis van inhoudelijke keuzes tot een nieuw stelsel kan worden gekomen, maar uitsluitend een kaasschaaf kan worden gehanteerd van 20 tot 30 procent over alle instellingen. Daarom zal het verschil tussen enerzijds de categorie van vierjaarlijkse instellingssubsidies van artikel 4a van de Wsc en anderzijds de categorie 'langjarigen' van artikel 4b van de Wsc komen te vervallen. Een voorstel tot wijziging van de wet zal hiertoe worden ingediend.

3. Tijdsfad stelselwijziging

In de brief van 6 december 2010 was voorzien in een traject met een tussenjaar voor alle instellingen in de huidige basisinfrastructuur: het nieuwe stelsel zou een aanvang nemen op 1 januari 2014, onder verlenging van de subsidieperiode 2009 – 2012 met één jaar. Dit hield verband met de duur van het traject dat nodig is om het nieuwe stelsel in de wet vast te leggen. Na de aankondiging van dit tijdsfad hebben culturele instellingen aangegeven dat zij door het tussenjaar een jaar langer in onzekerheid zouden verkeren over hun langlopende verplichtingen. Daarnaast hebben ook de andere overheden bezwaren geuit tegen het tussenjaar: door het hanteren ervan zou de vierjaarlijkse cyclus van de rijkssubsidies niet langer aansluiten op hun subsidiecycle. Een deel van de Tweede Kamerfracties deelde de bezwaren tegen het tussenjaar.

Het kabinet heeft vervolgens gehoor gegeven aan de geluiden uit de cultuursector, van de bestuurlijke partners en uit de Tweede Kamer. Met de brief van de Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap aan de Tweede Kamer van 11 maart 2011⁵ is aan de Kamer voorgesteld om 2013 als tussenjaar te schrappen, en om de nieuwe systematiek parallel aan de wetswijziging alvast in een ministeriële regeling vast te leggen. Op die manier kunnen de subsidies voor de nieuwe basisinfrastructuur al op Prinsjesdag 2012 worden verleend; een jaar eerder dan in de

¹ Stcrt. 1995, 4; laatstelijk gewijzigd bij regeling van 10 december 2009 (Stcrt. 2009, 19644).

² Stcrt. 2010, 6444.

³ Zie in dit verband ook de toelichting op pagina 71 van Stcrt. 2010, 6444.

⁴ Kamerstukken II 2010/11, 32500-VIII, nr. 75.

⁵ Kamerstukken II 2010/11, 32500-VIII, nr. 149.

aanvankelijke plannen, en op hetzelfde moment als normaal gesproken zou zijn voorzien binnen de vierjaarlijkse cyclus. In een Algemeen Overleg op 23 maart heeft een meerderheid van de Tweede Kamerfracties aangegeven in te stemmen met dit voorstel. Als onderdeel van dit traject is op 10 juni 2011 een concept van onderhavige regeling naar de Tweede Kamer gezonden, tegelijkertijd met de hoofdlijnenbrief *Meer dan kwaliteit: een nieuwe visie op cultuurbeleid*⁶, waarin de inhoudelijke uitgangspunten van het kabinet op cultuurgebied voor de komende jaren zijn verwoord. In die brief is het kabinet al uitgebreid ingegaan op de criteria die van toepassing zijn bij de aanvraagronde voor de subsidies in het kader van de basisinfrastructuur 2013 – 2016, en de wijze waarop de aanvragen worden beoordeeld. Voor zover er in deze toelichting minder uitvoerig wordt ingegaan op de beoordelingswijze, wordt op dit punt dus tevens verwezen naar die brief.

4. Criteria voor subsidieverstrekking

Zoals in de brief van 6 december 2010 al is aangegeven is het uitgangspunt dat in alle regio's van het land een hoogwaardig kwalitatief aanbod aanwezig is. Kwaliteit – in artistieke zin, of afgemeten aan het algehele niveau van prestaties of activiteiten van een instelling – is dus een absolute voorwaarde voor het ontvangen van subsidie. Daarnaast worden de volgende vijf criteria gehanteerd bij de beoordeling van aanvragen voor subsidie in het kader van de basisinfrastructuur 2013 – 2016:

- publieksbereik;
- ondernemerschap;
- participatie en educatie;
- de instelling beheert een (rijks)collectie van (inter)nationale betekenis of biedt aanbod van (inter)nationale betekenis aan;
- focus op hoogwaardige kernpunten in het land.

Deze vijf criteria, die als algemene beoordelingscriteria zijn opgenomen in het in de regeling op het specifiek cultuurbeleid ingevoegde artikel 3.6, vloeien voort uit hetgeen in artikel 2 van de Wsc als opdracht aan de bewindspersoon voor Cultuur is geformuleerd:

Onze Minister is belast met het scheppen van voorwaarden voor het in stand houden, ontwikkelen, sociaal en geografisch spreiden of anderszins verbreden van cultuuruitingen; hij laat zich daarbij leiden door overwegingen van kwaliteit en verscheidenheid.

Hoewel een beoordeling van subsidieaanvragen aan de hand van het criterium van artistieke kwaliteit reeds zit opgesloten in de gedachte van deze wettelijke bepaling, is gemeend het belang ervan nogmaals te onderstrepen door het criterium expliciet te benoemen in artikel 3.6 van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid. De andere criteria worden hieronder nader toegelicht.

I. Publieksbereik

De belangstelling van het publiek voor de activiteiten van een culturele instelling is een belangrijke graadmeter voor maatschappelijk draagvlak. Publieksbereik en -binding spelen dus een grote rol bij de beoordeling van de subsidieaanvragen. Daarbij telt niet alleen de grootte, maar ook de samenstelling van het publiek. Het is van belang dat instellingen een breed samengesteld publiek bereiken: breed in achtergrond, interesse, leeftijd en opleiding. Van instellingen wordt verwacht dat zij daarop een duidelijke visie en actief beleid hebben en blijven ontwikkelen, en dat zij met hun activiteiten zichtbaar in de maatschappij zijn. Daarbij zou het beleid van de instelling gericht moeten zijn op vergroting van het bereik met het aanbod van cultuuruitingen of al hetgeen daar dienstig aan is, door het ter beschikking stellen of anderszins verspreiden van haar product via daartoe geschikte media. Bij de beoordeling van de aanvragen zullen in ieder geval (ook) de volgende aspecten worden meegewogen:

- Wie is de doelgroep van de instelling? Hoe is de doelgroep samengesteld, in termen van achtergrond, leeftijd, opleiding en interesse?
- Wat is het bereik van de instelling, zowel fysiek als virtueel, en hoe heeft dit publieksbereik zich de afgelopen drie jaar ontwikkeld, zowel kwantitatief als kwalitatief? Hoe verhoudt dit zich tot de plannen van de instelling?
- Welke maatregelen worden genomen om het publieksbereik te verbreden en te verstevigen?
- Hanteert de instelling een prijsstrategie, en zo ja, hoe ziet deze eruit?

II. Ondernemerschap

Van elke instelling in de basisinfrastructuur wordt verwacht dat zij zich de komende subsidieperiode nog meer richt op aspecten van ondernemerschap. Het gaat daarbij om positionering en

⁶ Kamerstukken II 2010/11, 32 820, nr. 1.

profilering, omgevingsbewustzijn en een evenwichtige financieringsmix. Een belangrijk aspect is het percentage aan eigen inkomsten van een instelling die subsidie verlangt. Voor alle aanvragen geldt dat bij het bepalen van de rangorde wordt gekeken in hoeverre zij gericht zijn op het behalen van een toename van eigen inkomsten van de instelling gedurende de periode waarvoor subsidie wordt gevraagd. Daarbij wordt gekeken naar de haalbaarheid van de voornemens. Hierbij worden onder meer de resultaten betrokken die in het verleden zijn behaald.

Om te kunnen toetreden tot de basisinfrastructuur 2013 – 2016 dient een instelling bovendien in beginsel 17,5 procent aan eigen inkomsten te behalen. Er zal worden gekeken naar de resultaten die de instellingen gemiddeld hebben behaald in de jaren 2010 en 2011. Artikel 3.5 voorziet in criteria voor de bepaling van het aandeel eigen inkomsten voor zover sprake is van fusies. De eis van 17,5 procent geldt voor alle cultuurproducerende instellingen.

Voor de podiumkunstinstanties als orkesten, opera-, theater- en dansgezelschappen, met uitzondering van jeugdtheater, geldt een aanvullende verplichting, omdat ten aanzien van deze sector al eerder beleid is ingezet op het gebied van eigen inkomstenverwerving. Deze instellingen moeten met ingang van het eerste jaar van de vierjaarlijkse subsidieperiode gemiddeld 21,5 procent aan eigen inkomsten behalen. Dat deze instellingen dit kunnen halen moet blijken uit de plannen die zij in het kader van de aanvraag indienen. Wederom wordt getoetst in hoeverre die plannen realistisch zijn, waarbij onder meer de resultaten van de instelling uit het verleden van belang zijn. Daarnaast geldt deze verplichting ook voor de filmfestivals, omdat hun activiteiten zich bij uitstek lenen voor vergroting van de eigen inkomsten.

Van de instellingen wordt onder andere verwacht dat zij invulling geven aan ondernemerschap door het opstellen van een ondernemingsplan. Voor een dergelijk plan zijn geen vormvereisten, maar er dient wel inzicht gegeven te worden in de bedrijfsfilosofie van de instelling. Bij de beoordeling van de aanvragen zullen in ieder geval de volgende aspecten worden meegewogen:

- Wat is het product/ de prestatie van de instelling? Wat is het profiel van de instelling?
- Hoe verhoudt dit product / deze prestatie zich tot andere (artistieke) producten en organisaties? In hoeverre is daarbij sprake van landelijke of regionale spreiding?
- Hoe ziet het krachtenveld waarin de instelling opereert eruit? Wie zijn de stakeholders?
- In hoeverre wordt samen gewerkt met deze stakeholders en andere culturele instellingen en leidt een gezamenlijke aanpak tot meerwaarde?
- Wat is de financieringsbehoefte van de instelling en wat is de financieringsmix? Met welk doel (exploitatie activiteiten etc.) worden middelen aan wie gevraagd (markt - filantropische sector - overheid)? Hoe ziet het verdienmodel van de instelling eruit?
- Wat is het profiel van het bestuur en, voor zover van toepassing, de Raad van Toezicht?

Voor de goede orde wordt opgemerkt dat in de hoofdlijnenbrief ook reeds is geanticipeerd op het subsidiebeleid op het gebied van verdien capaciteit voor de periode 2017 – 2020: als instapnorm zouden alle cultuurproducerende instellingen moeten kunnen voldoen aan 21,5 procent eigen inkomsten. Bij de podiumkunstinstanties en filmfestivals zou dat percentage op 25,5 procent moeten kunnen liggen. Gelet op de jaren waarnaar bij de aanvraagronde voor die periode kan worden gekeken, betekent dit concreet dat subsidie zal worden geweigerd indien in de jaren 2013, 2014 en 2015 niet een gemiddelde aan eigen inkomsten is behaald van 23,5 procent voor de podiumkunstinstanties en filmfestivals en 19,5 procent voor alle overige cultuurproducerende instellingen.

III. Participatie en educatie

Elke instelling in de basisinfrastructuur dient beleid te voeren dat educatie en participatie van de jeugd bevordert. Een instelling die in aanmerking voor subsidie wenst te komen dient daarom in ieder geval toegankelijk te zijn voor kinderen en jongeren. Maar er wordt ook nadrukkelijk samenwerking verwacht met het onderwijs. Bij de beoordeling van de aanvragen zullen in ieder geval (ook) de volgende aspecten worden meegewogen:

- Wat is de visie van de instelling ten aanzien van educatie? Is deze opgesteld na een verkenning van haar omgeving en het betrokken onderwijs?
- Welke ambities heeft de instelling met betrekking tot de aard, het aantal en het bereik van de activiteiten? Hoeveel kinderen in schoolverband bezoeken de instelling of nemen deel aan haar activiteiten? In hoeverre zijn de voornemens voor de periode 2013 – 2016 gerelateerd aan de behaalde resultaten in de periode 2009-2012?
- Op welke wijze gaat de instelling met het onderwijs samenwerken?
- Welke personele en financiële inzet pleegt de instelling op het gebied van educatie?
- Op welke wijze evalueert de instelling haar activiteiten op het gebied van educatie?

IV. (Inter)nationale betekenis

Zoals ook in de hoofdlijnenbrief is opgemerkt, is het rijk niet voor elk aanbod verantwoordelijk. De verschillende overheden hebben elk een eigen verantwoordelijkheid. Om voor subsidie in aanmerking te komen, moet het aanbod of de collectie die in bezit of in beheer is van de instelling van (inter)nationaal belang zijn. Voor de beoordeling van dit aspect is het advies van de Raad voor cultuur doorslaggevend. De museale instellingen zullen met het oog op de beoordeling door de raad voor cultuur worden gevraagd concrete informatie te verschaffen over hun plannen met de collectie. Het staat de musea vrij daartoe hun actuele collectieplan in te dienen, voor zover dat plan het gewenste inzicht verschaft.

Ten aanzien van de museale instellingen hebben instellingen in de rangschikking van aanvragen voorrang wanneer zij gedurende de periode 2013 – 2016 met de Staat der Nederlanden een overeenkomst hebben voor het beheer van museale voorwerpen die aan het Rijk toebehoren dan wel zijn toevertrouwd.

V. Focus op kernpunten

Net als in de subsidieregeling voor de periode 2009 – 2012 is er voor de nieuwe basisinfrastructuur een indeling in regio's gemaakt. Het gaat om dezelfde regio's: Noord, Oost, Midden en Zuid. De regio Noord omvat de provincies Groningen, Friesland en Drenthe, de regio Oost de provincies Overijssel en Gelderland, de regio Midden de provincies Flevoland en Utrecht, en de regio Zuid de provincies Zeeland, Noord-Brabant en Limburg. De regio West wordt niet apart genoemd, aangezien daarin reeds de drie grote steden Amsterdam, Rotterdam en Den Haag zijn gelegen. Deze steden maken deel uit van de kernpunten, maar zijn in deze regeling omwille van de structuur overigens gedefinieerd als 'grote gemeente'. De indeling in kernpunten is nieuw ten opzichte van de vorige regeling. Naast de eerder genoemde gemeenten zijn ook de volgende gemeenten kernpunten in de basisinfrastructuur (en worden als zodanig aangeduid in deze regeling):

- gemeente Groningen;
- gemeente Arnhem;
- gemeente Utrecht;
- gemeente Maastricht;
- Brabantstad.

Voor de toepassing van deze regeling vallen onder Brabantstad de gemeenten Tilburg, Eindhoven en Den Bosch. Indien een instelling haar standplaats in het kernpunt Brabantstad dient te hebben, dan kan zij dus haar standplaats in één van die drie gemeenten hebben.

Niet in elk kernpunt hoeft hetzelfde aanbod van cultuurinstellingen aanwezig te zijn. Dat is afhankelijk van het regionale profiel, de reisbereidheid van het publiek en van sectorspecifieke kenmerken. Deze regeling voorziet in spreidingscriteria voor de sectoren Theater, Dans, Muziek en Muziektheater, en Beeldende kunst.

5. Van functies naar categorale indeling

Bij de totstandkoming van de basisinfrastructuur 2009-2012 is naast de categorie aangewezen instellingen een indeling gemaakt in vier functies. De volgende werden onderscheiden:

- 1) instandhoudingsfunctie (toneel-, dans-, opera- en jeugdgezelschappen);
- 2) internationale platformfunctie (internationale festivals);
- 3) ontwikkelingsfunctie (productiehuizen, instellingen gericht op de presentatie van beeldende kunst, postacademische instellingen en instellingen gericht op ontwikkeling en vernieuwing);
- 4) ondersteuningsfunctie (ondersteunende instellingen).

Voor de basisinfrastructuur 2013 – 2016 is gekozen voor een andere benadering, die meer aansluit bij de wisselende dynamiek in de verhouding van de rol van de overheid tot de markt, en de rol van de verschillende overheden tot elkaar. Bij de categorisering van aanvragen is bepalend tot welke sector de instelling behoort. Het gaat om de volgende sectoren:

- Theater;
- Dans;
- Muziek en muziektheater;
- Musea;
- Beeldende kunst;
- Film;
- Letteren;
- Architectuur, Vormgeving & nieuwe media;

- Bibliotheken;
- Amateurkunst en cultuureducatie;
- Bovensectoraal.

In de bijlage bij de hoofdlijnenbrief is deze indeling schematisch weergegeven.

6. Advies Raad voor Cultuur

Voorafgaand aan de totstandkoming van deze regeling is aan de Raad voor Cultuur advies gevraagd over de inrichting van de nieuwe basisinfrastructuur binnen de kaders van de verminderde beschikbaarheid van financiële middelen op de rijksbegroting. Aan de Raad is een zodanig gerichte adviesaanvraag voorgelegd, dat zijn aanbevelingen reeds bij het opstellen van de regeling als concrete input konden dienen, en een concept van de regeling niet nog een keer apart advies behoefde.

De Raad heeft in zijn *Advies bezuiniging cultuur 2013-2016. Noodgedwongen keuzen* per sector de categorieën instellingen of voorzieningen in kaart gebracht die voor de basisinfrastructuur in aanmerking zouden moeten komen. In deze toelichting zal niet puntsgewijs worden ingegaan op het advies van de Raad. Daarvoor wordt verwezen naar de hoofdlijnenbrief. Op een aantal punten is in deze regeling overigens gekozen voor een andere afweging van belangen dan waartoe de Raad voor Cultuur is gekomen:

- Het kabinet kiest voor een internationale top die op hoog niveau dient te kunnen blijven opereren. Zodoende zal op dergelijke instellingen in de basisinfrastructuur geen hoge korting worden toegepast. Deze regeling stelt naar de mening van het kabinet ook voorzieningen in de regio in staat om kwalitatief hoogwaardig aanbod te blijven bieden.
- De subsidieverstrekking aan erfgoed en bibliotheken wordt met deze regeling zoveel mogelijk ontzien.
- Productie gaat voor ondersteuning: bij de indeling van de basisinfrastructuur 2013 – 2016 is daarom meer ruimte geboden voor bijvoorbeeld theatergezelschappen en musea dan voor sectorinstituuactiviteiten en activiteiten van intermediairs.
- In de regeling is een rol weggelegd voor de creatieve industrie vanwege de bijdrage daarvan aan de economische ontwikkeling.

Tot slot wordt opgemerkt dat de Raad voor Cultuur heeft geadviseerd om te komen tot een fasering van de bezuinigingen en de invulling daarvan de komende subsidieperiode van jaar tot jaar te bezien. De Raad is van mening dat als de marktwerking die het kabinet voorstaat niet of onvoldoende is gelukt, een heroverweging plaats moet vinden. In de hoofdlijnenbrief heeft het kabinet reeds aangegeven dat een dergelijke aanpak niet past in de vierjaarlijkse subsidiesystematiek van de Wsc, en bovendien zou leiden tot een verhoging van administratieve lasten. Deze regeling voorziet dus niet in een fasering van de bezuinigingen op de basisinfrastructuur.

7. Aanvraagprocedure

Nadat deze regeling in werking is getreden, kunnen instellingen een aanvraag voor subsidie indienen. Aanvragen moeten uiterlijk op 1 februari 2012 om 17.00 uur zijn ontvangen. Hoe instellingen een aanvraag in kunnen dienen en waarmee zij daarbij rekening moeten houden, wordt nader beschreven in de toelichting op de artikelen 3.2 en 3.3 hieronder. Verder zal op www.cultuursubsidie.nl alle relevante informatie over de aanvraagprocedure worden gepubliceerd.

8. Administratieve lasten

Er is geen sprake van een verzwaring van de administratieve lasten die reeds voortvloeiden uit de Regeling op het specifiek cultuurbeleid (Rsc).

Een verandering in het moment waarop zich administratieve lasten voordoen, is vervat in de eis dat de jaarrekening over 2011 voor 1 april 2011 in plaats van 1 mei 2011 ingediend moet worden om voor subsidiëring in de basisinfrastructuur in de periode 2013-2016 in aanmerking te komen. Dit valt echter niet te kwalificeren als een administratieve lastenverzwaring, maar betreft slechts een wijziging van het moment waarop de lasten zich voordoen. Voor instellingen die nu reeds in de basisinfrastructuur zitten en ook voor de periode 2013-2016 voor een plek in aanmerking willen komen, verandert alleen de indieningstermijn. Voor instellingen die op dit moment niet in de basisinfrastructuur zitten, maar voor de komende periode wel in aanmerking willen komen, is eveneens geen sprake van een verzwaring. In de huidige periode ontvingen zij immers nog geen subsidie.

Ten opzichte van de vorige aanvraagprocedure, die voor de subsidieperiode 2009-2012 vervat was in de Regeling subsidies en uitkeringen cultuuruitingen zal de regeling voor individuele instellingen een zeer lichte verzwaring van de administratieve lasten met zich brengen:

- de inhoudelijke informatie die gevraagd wordt in de aanvraag voor de periode 2013-2016 komt grotendeels overeen met de aanvraag voor de periode 2009-2012, zij het dat deze voor de komende periode op andere wijze is vormgegeven. Deze verandering behelst vooral de mate waarin het activiteitenplan minder vormvrij is. Op een aantal vragen dient een gedetailleerder antwoord gegeven te worden dan voorheen. Instellingen kunnen dit als een lichte verzwaring van hun administratieve lasten beschouwen;
- door de intrekking van alle aanwijzingen op grond van artikel 4b van de Wsc moeten alle instellingen die in de periode 2009-2012 onder dit artikel vielen, de zogenaamde aangewezen instellingen, nu de volledige aanvraagprocedure doorlopen om voor subsidie in aanmerking te komen. Voorheen hoefden deze instellingen alleen een begroting in te dienen. Voor deze instellingen betekent dit een verzwaring van de administratieve lasten.

Per saldo zullen de administratieve lasten echter afnemen, omdat het totale aantal instellingen waarvoor in de basisinfrastructuur ruimte is kleiner is dan in de periode 2009-2012 het geval was.

9. Uitvoering en handhaafbaarheid

Het directoraat-generaal Cultuur en Media (DGCM) voert de regeling uit en zal de aanvragen volgens een standaardprocedure in behandeling nemen. De omvang van de regeling is zodanig, dat dit geen problemen in de uitvoering en handhaving zal opleveren.

II ARTIKELSGEWIJS

Artikel I

Onderdeel A

De tekstuele aanpassing van artikel 1.1. van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid houdt verband met het schrappen van de categorie vierjaarlijkse instellingssubsidies die worden verstrekt op grond van artikel 4b van de Wsc. In dit verband wordt gewezen op het overgangsrecht dat is geregeld in artikel II.

Onderdeel B

Met deze wijziging vindt een technische reparatie plaats. De Regeling op het specifiek cultuurbeleid verplichtte ten onrechte dat voor de vierjaarlijkse instellingssubsidies voor de jaren 2009-2012 alle jaarrekeningen van subsidieontvangers voorzien moesten zijn van een accountantsverklaring. Net als voor de inwerkingtreding van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid is een dergelijke verklaring alleen nodig als het subsidiebedrag per jaar € 125.000 of meer bedraagt. Dit geldt zowel voor de jaarrekening die bij de periodieke verslaglegging wordt ingediend als voor de jaarrekening bij de aanvraag tot vaststelling van de subsidie. Met ingang van de komende vierjaarlijkse periode is een accountantsverklaring wel verplicht indien de totale verleende subsidie € 125.000 of meer bedraagt.

Onderdeel C

Artikel 3.1

Voor een toelichting op de begrippen 'grote gemeente' en 'kernpunt', alsmede op de indeling in regio's wordt verwezen naar het algemeen deel van deze toelichting. Ten opzichte van de Regeling subsidies en uitkeringen cultuuruitingen is in de definitie van 'podium' een kleine wijziging aangebracht. Toegevoegd is de aanduiding 'geschikt'. Hiermee is beoogd om duidelijk te maken dat het niet hoeft te gaan om een voorziening die van meet af aan bestemd is geweest voor de presentatie van podiumkunsten. Het kan dus ook gaan om voorzieningen die het naar hun aard mogelijk maken om er podiumkunsten te presenteren. De aanpassing zorgt ervoor dat bijvoorbeeld jeugdtheatergezelschappen hun gesubsidieerde activiteiten ook in scholen kunnen uitvoeren, indien die over een geschikte voorziening daarvoor beschikken. In die zin biedt deze definitie dus meer ruimte voor de presentatie van podiumkunsten in scholen dan de Regeling subsidies en uitkeringen cultuuruitingen bood. Met de restrictie in die regeling was overigens beoogd om instellingen die (nagenoeg) alleen op scholen spelen uit te sluiten. Dat uitgangspunt is echter ook in het kader van deze nieuwe regeling nog van toepassing. Van instellingen met een podiumeis wordt dus verwacht (ook) een substantieel aantal voorstellingen te produceren die in een volwaardig theater worden uitgevoerd. Voor wat betreft de definitie van de 'standplaats' wordt opgemerkt dat het daarbij niet uitsluitend kan gaan om de gemeente waar de instelling statutair is gevestigd of een administratieadres heeft. De definitie van het begrip 'eigen inkomsten' is inhoudelijk gelijk aan die, welke is gebruikt in de Tijdelijke regeling aanvulling eigen inkomsten cultuurinstellingen. De verwijzing in die regeling naar

het VSBfonds is overigens niet overgenomen. De reden om inkomsten uit het VSBfonds destijds als aparte categorie aan te merken was dat op dat moment de verwachting bestond dat de (vaak substantiële) bijdragen uit dat fonds in de meeste gevallen zouden afnemen, doordat het budget van het VSBfonds vanaf 2009 aanzienlijk zou verminderen. Daarom werd het vanuit beleidsoverwegingen van belang geacht om te verwerven inkomsten uit het VSBfonds specifiek als eigen inkomsten te duiden. Aangezien de budgettaire situatie thans anders is, en inkomsten uit het VSBfonds bovendien naar hun aard onder de categorie "overige inkomsten" vallen, is gemeend dat het benoemen van inkomsten uit dat fonds als aparte categorie niet meer nodig is. Verder worden, in afwijking van de Tijdelijke regeling aanvulling eigen inkomsten, in deze regeling bijdragen in natura niet als eigen inkomsten aangemerkt. Het betreft namelijk geen financiële bijdragen die vrij besteedbaar zijn voor de instelling.

Artikelen 3.2 en 3.3

Deze artikelen regelen het uiterste moment dat de aanvraag voor subsidie moet zijn ontvangen, de in te dienen bescheiden en de wijze van indiening. Voorgeschreven is dat de aanvraag feitelijk moet zijn ontvangen vóór 17:00 uur op 1 februari 2012. Het volstaat dus niet om de aanvraag op 1 februari ter post te doen. In dat geval zal de aanvraag immers pas op zijn vroegst de dag erna worden ontvangen. In verband met de technische verwerking van ingediende aanvragen dienen aanvragen pas vanaf 1 december 2011 ingediend te worden.

Naast de bescheiden die in artikel 2.6 zijn vermeld, dient de aanvrager de jaarrekeningen over de jaren 2010 en 2011 in. Deze indieningseis geldt alleen voor instellingen waarop de eigen inkomsteneis van toepassing is. De jaarrekeningen zijn nodig om te bepalen of de instelling aan de eigen inkomsteneis voldoet. Omdat de jaarrekening over 2011 doorgaans nog niet gereed zal zijn voor de indieningstermijn van de aanvraag, kunnen aanvragers deze jaarrekening later nasturen. Die jaarrekening dient wel voor 1 april 2012 ontvangen te zijn door de minister.

Instellingen die reeds een subsidierelatie met de minister hebben en in dat kader de jaarrekening over 2010 hebben ingediend, hoeven niet nogmaals die jaarrekening aan de minister te sturen. Ten behoeve van de aanvraag wordt een formulier bekendgemaakt op www.cultuursubsidie.nl. Om een aanvraag te kunnen doen, kan dus alleen van dat formulier gebruik worden gemaakt. Met de invulling van het aanvraagformulier wordt voorzien in een activiteitenplan en een begroting (als bedoeld in artikel 2.3 van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid). Een instelling hoeft dus naast het aanvraagformulier niet afzonderlijk een activiteitenplan en begroting mee te sturen. De enige stukken die nog afzonderlijk worden meegestuurd zijn de jaarrekeningen over de jaren 2010 en 2011 en de statuten van de instelling (voor zover niet reeds in bezit van de minister).

Desgevraagd wordt een afschrift van het digitaal beschikbare formulier verstrekt. De wijze van indiening van aanvragen voor subsidie op grond van artikel 4a van de Wsc is ook overigens gelijk aan hoe dit diende te gebeuren voor de subsidieperiode 2009 – 2012. Het aanvraagformulier en alle overige voorgeschreven bescheiden worden bij voorkeur digitaal verzonden. Voor de rechtsgeldigheid van de elektronische subsidieaanvraag stuurt de subsidieaanvrager daarnaast een fysieke ondertekende afdruk van de laatste pagina van de subsidieaanvraag toe aan de minister. Hoewel het om redenen van efficiency de voorkeur heeft om subsidieaanvragen langs elektronische weg in te dienen, mag een subsidieaanvraag ook als geheel in papieren versie worden toegezonden. Ingeval van indiening via elektronische weg geldt het moment van ontvangst van de ondertekende afdruk van de laatste pagina van de subsidieaanvraag als moment van ontvangst van de aanvraag als geheel.

Artikel 3.4

In dit artikel is geregeld dat sprake is van een zogenoemde 'tender'-procedure. Onverminderd overige bepalingen in deze regeling en de aspecten die in het algemeen deel van deze toelichting zijn genoemd bij de verschillende criteria voor subsidieverlening, hanteert de minister hierbij de volgende overwegingen:

- 1) het belang van de activiteiten van de subsidieaanvrager;
- 2) de positie van de subsidieaanvrager in het cultuurbestel; en
- 3) de samenhang tussen de subsidieaanvragen.

In dit verband wordt verwezen naar wat hierover reeds is uiteengezet in paragraaf 4 van het algemeen deel van de toelichting op de regeling voor subsidieverstrekking op grond van artikel 4a van de wet voor de periode 2009 – 2012.⁷ De daar bedoelde overwegingen zijn ook onverkort van toepassing op de beoordeling van subsidieaanvragen in het kader van de basisinfrastructuur 2013 – 2016.

⁷ Regeling van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van 15 oktober 2007, nr. WJZ/2007/36442 (8221), tot wijziging van de Regeling subsidies en uitkeringen cultuuruitingen in verband met de invoering van een gedifferentieerd systeem van subsidieverstrekking ten behoeve van cultuuruitingen (Stcrt. 2007, nr. 206).

Voor wat betreft de aanduiding 'kernactiviteit', die in de verschillende artikelen van het ingevoegde hoofdstuk 3 wordt gehanteerd, kan nog het volgende worden opgemerkt. Voor de vraag wat de kernactiviteit van een instelling is, zal in ieder geval leidend kunnen zijn wat de instelling blijkens haar statuten als activiteiten uitvoert en wat haar feitelijke activiteiten zijn. Bij fusie van instellingen waarbij uit de nieuwe statuten blijkt dat de instelling verschillende soorten activiteiten uitvoert, kunnen die afzonderlijke activiteiten worden opgevat als verschillende kernactiviteiten in de zin van deze regeling, voor zover die fusie ook daadwerkelijk gericht is op een onderlinge versterking van die afzonderlijke activiteiten.

Elke afdeling of paragraaf van hoofdstuk 3 kent subsidieplafonds voor de grondslagen voor subsidie in die afdeling of paragraaf. Indien een plafond niet geheel wordt verleend kan het overgebleven bedrag worden toegevoegd aan een ander plafond in dezelfde paragraaf of afdeling, met uitzondering van paragraaf 3.2.3. Overgebleven middelen ten behoeve van jeugdtheater kunnen bijvoorbeeld alleen worden toegevoegd aan de middelen voor algemene theatergezelschappen, maar niet aan de middelen voor dans of de musea. Hiermee blijven de middelen die voor elke sector beschikbaar zijn gelijk.

Gelet op het verminderde budget ten opzichte van de periode 2009 – 2012, zullen met name in de sector Muziek en Muziektheater ingrijpende keuzes moeten worden gemaakt. Tegen die achtergrond zou toevoeging van middelen aan een ander in paragraaf 3.2.3 opgenomen plafond op gespannen voet kunnen komen te staan met het uit onderzoek blijkend financieringsniveau dat in elk geval nodig is om tot een volwaardig symfonisch aanbod te komen, alsmede met de beleidsmatige wens om de (inter)nationale top te ontzien. Het is overigens niet te verwachten dat bij de verdeling van de beschikbare middelen over de in paragraaf 3.2.3 genoemde categorieën van instellingen een situatie van onderuitputting van budget zal ontstaan.

Artikel 3.5

In dit artikel is een formele weigeringsgrond opgenomen voor die gevallen waarin een instelling in voorgaande jaren onvoldoende eigen inkomsten heeft gegenereerd. Gekeken wordt naar het gemiddelde van het percentage aan eigen inkomsten over de jaren 2010 en 2011. Bij de bepaling van de resultaten over 2010 zullen in beginsel de reeds bij het ministerie bekende gegevens worden gebruikt. Instellingen die nog geen subsidierelatie met de minister hebben dienen de jaarrekening over het jaar 2010 bij de aanvraag te voegen. Zoals hierboven al is aangegeven dienen alle instellingen hun aanvraag voor 1 april 2012 aan te vullen met de jaarrekening over het jaar 2011.

De berekening van het percentage eigen inkomsten van een instelling is gelijk aan die in de Tijdelijke regeling aanvulling eigen inkomsten cultuurinstellingen. De eigen inkomsten van een instelling worden gedeeld door het totaal van structurele subsidie van bestuursorganen aan de instelling in het desbetreffende jaar. Bij structurele subsidies gaat het om subsidies die bestemd zijn voor de exploitatie van de instelling en afkomstig zijn van Rijk, provincies, gemeenten of zbo's. Projectsubsidies, dat wil zeggen subsidies voor een in de tijd afgerond geheel van activiteiten, tellen hierbij dus niet mee. Daarnaast worden twee soorten exploitatiesubsidies niet mee geteld. Dit zijn ten eerste de subsidies verstrekt op grond van de Kaderregeling exploitatiesubsidies onderzoek en wetenschap en ten tweede gaat het bij de orkesten om het deel van de subsidie dat bestemd is voor een begeleidingstaak om niet. Aan de orkesten wordt deels subsidie verstrekt voor de begeleiding van dans en opera en de instelling kan op dat deel van de activiteiten geen eigen inkomsten behalen. Bij de toepassing van het deel van de subsidie dat niet in de berekening wordt meegenomen, wordt het percentage van de subsidie genomen dat gelijk is aan het percentage van de begeleidende activiteiten ten opzichte van het totaal aan (kern)activiteiten waarvoor subsidie is verstrekt.

Het minimumpercentage eigen inkomsten van een instelling is 17,5 procent en is van toepassing op de cultuurproducerende en – presenterende instellingen (podiumkunsten, musea, beeldende kunst en film). Het orkest dat slechts begeleidende activiteiten uitvoert, behoeft niet aan de eigen inkomstennorm te voldoen, omdat hij niet of nauwelijks in staat is zelfstandig inkomsten te verwerven.

Het percentage van 17,5 procent is aan alle instellingen die op die terreinen in de huidige basisinfrastructuur subsidie ontvangen, door de voormalige Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap in januari 2010 meegedeeld als minimum dat van instellingen verwacht wordt vanaf 2010.

Instellingen die geen exploitatiesubsidie in de jaren 2010 en 2011 ontvingen en die ook niet de rechtsopvolger of feitelijke opvolger zijn van instellingen die in die jaren subsidie ontvingen, voldoen automatisch aan de eigen inkomsteneis. Bij die instellingen is het percentage eigen inkomsten 100 procent.

In een rekenvoorbeeld ziet de berekening van het percentage eigen inkomsten er als volgt uit. Instelling X ontvangt in het jaar 2010 € 1,5 miljoen aan structurele subsidie. In dat zelfde jaar verwerft de instelling € 250.000 eigen inkomsten. $250.000 : 1.500.000 \times 100\% = 16,67\%$ eigen inkomsten in 2010.

In 2011 ontvangt instelling X € 1,4 miljoen aan structurele subsidie en verwerft de instelling € 280.000 eigen inkomsten. $280.000 : 1.400.000 \times 100\% = 20\%$ eigen inkomsten in 2011. Gemiddelde eigen inkomsten over 2010 en 2011 is dan: $(16,67\% + 20\%) : 2 = 18,33\%$.

Als een instelling subsidie aanvraagt en deze instelling de rechtsopvolger is van een instelling die in de jaren 2010 en 2011 subsidie ontving voor de exploitatie van die instelling, dan zijn voor de berekening van het percentage eigen inkomsten de gegevens van de verdwenen instelling van toepassing. Dit geldt ook als de instelling niet zozeer de juridische rechtsopvolger is, maar wel feitelijk de opvolger is van een in de jaren 2010 en 2011 gesubsidieerde instelling. Van een feitelijke opvolger wordt gesproken als een instelling geheel of vrijwel geheel op dezelfde wijze dezelfde activiteiten uitvoert als een instelling die eerder voor deze activiteiten subsidie ontving of in het geval de instelling vrijwel al haar activiteiten uitvoert door een instelling die in de jaren 2010 en 2011 subsidie ontving, in te huren.

Als de instelling die subsidie aanvraagt een fusie is van twee of meerdere instellingen die in de jaren 2010 en 2011 subsidie voor de exploitatie ontvingen, dan gelden voor de berekening van het percentage eigen inkomsten het totaal van die instellingen. Het totaal van eigen inkomsten van die instellingen wordt opgeteld en dit wordt dan gedeeld door het totaal aan subsidies van die instellingen. Dit biedt instellingen die niet aan het percentage van eigen inkomsten voldoen de mogelijkheid om samen met een andere instelling toch voor subsidie in aanmerking te komen. Omdat de termijn tot indiening van de aanvraag beperkt is om fusie als bedoeld in artikel 309 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek te realiseren, hoeft op het moment van aanvraag slechts een duidelijke intentie van de besturen tot fusie kenbaar gemaakt te worden. Deze intentie moet blijken uit een voorstel tot fusie als bedoeld in artikel 312 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Uit dat document blijkt hoe de nieuwe instelling eruit zal zien en de intentie tot fusie van de besturen. Vervolgens hebben de betrokken instellingen tot 1 september 2012 de tijd om de fusie af te ronden en deze moet ten minste op het tijdstip van de nieuwe subsidieperiode van kracht zijn (1 januari 2013).

Het vijfde lid biedt de minister de mogelijkheid om bepaalde eigen inkomsten buiten toepassing te laten in verband met oneigenlijke toerekening van eigen inkomsten. Een dergelijke bepaling kende de Tijdelijke regeling aanvulling eigen inkomsten cultuurinstellingen ook. Voorkomen moet worden dat een instelling louter door boekhoudkundige kunstgrepen eigen inkomsten opvoert. Ongewenst is tevens dat het percentage aan eigen inkomsten van een instelling automatisch wordt verhoogd als onbedoeld neveneffect van bijvoorbeeld een tussentijdse verlaging van de subsidie. Dit kan bijvoorbeeld spelen als een instelling niet heeft voldaan aan een subsidieverplichting, of als een instelling uit eigen beweging bepaalde activiteiten waarvoor de subsidie is verleend niet uitvoert.

Dit lid is tevens van toepassing bij de berekening van eigen inkomsten in het kader van artikel 3.8.

De Regeling op het specifiek cultuurbeleid kent een algemene hardheidsclausule, waarmee in geval van een onbillijkheid van overwegende aard van de regeling afgeweken kan worden. Ten aanzien van de eigen inkomsteneis is in het zesde lid van dit artikel aangegeven dat van een dergelijk geval in ieder geval sprake kan zijn als een instelling in 2010 of 2011 grotendeels niet in staat is geweest publieksactiviteiten uit te voeren. In dat geval zou het onverkort toepassen van deze eis onredelijk zijn. Daarvan kan bijvoorbeeld sprake zijn als een instelling geruime tijd in het geheel niet of zo goed als niet toegankelijk is geweest vanwege een grootschalige verbouwing.

Tot slot bevat het zevende lid een weigeringsgrond ten aanzien van instellingen die in 2011 subsidie ontvangen voor de exploitatie op grond van een ander begrotingshoofdstuk van het Ministerie van OCW dan het hoofdstuk voor cultuur.

Gezien het feit dat voor de komende vierjaarlijkse instellingssubsidies minder middelen beschikbaar zijn dan in de daarop voorafgaande periode, is het onwenselijk dat instellingen die op grond van een ander begrotingshoofdstuk dan het hoofdstuk voor cultuur voorheen exploitatiesubsidie ontvingen, nu in aanmerking kunnen komen voor subsidie op grond van deze regeling. Het gaat hier om de situatie dat de instelling uitsluitend subsidie heeft ontvangen uit middelen van een ander begrotingshoofdstuk. Een instelling komt wel voor subsidie in aanmerking indien zij zowel uit de middelen voor cultuur als uit de middelen van een ander begrotingshoofdstuk subsidie ontving voor haar exploitatie. Het subsidiebegrip wordt in deze bepaling ruim opgevat en hieronder valt ook

de bekostiging voor onderwijs en media. Als ijkpunt wordt de verstrekking van subsidie voor het jaar 2011 genomen als zijnde het meest recente jaar waarvoor de begroting is vastgesteld. Deze weigeringsgrond omvat tevens de weigeringsgrond die voor de periode 2009-2012 in artikel 9q van de Regeling subsidies en uitkeringen cultuuruitingen was opgenomen. Dat artikel bepaalde dat instellingen die worden bekostigd op grond van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek of die in aanmerking komen voor bekostiging van initieel onderwijs niet voor subsidie in aanmerking kwamen. Dergelijke instellingen worden bekostigd uit middelen van andere begrotingshoofdstukken en zijn daarmee ook in onderhavige regeling uitgesloten van subsidieverstrekking.

Artikel 3.6

Dit artikel bevat de algemene beoordelingscriteria voor alle aanvragen voor subsidie die op grond van deze regeling worden ingediend. Voor een uitgebreide toelichting op dit artikel wordt verwezen naar het algemeen deel van de toelichting.

Artikel 3.7

Dit artikel komt qua strekking overeen met de uitzonderingsbepaling van artikel 9d van de Regeling subsidies en uitkeringen cultuuruitingen. De werkingssfeer van dat artikel beperkte zich overigens tot de toneel- en dansgezelschappen. Artikel 3.7 van deze regeling heeft betrekking op alle categorieën van vierjaarlijkse instellingsubsidies waaraan in de regeling voorschriften zijn gesteld ten aanzien van regionale spreiding (dus ten aanzien waarvan is bepaald dat een instelling een standplaats moet hebben in een regio of bepaalde gemeente). Zoals ook al was opgemerkt in de toelichting op artikel 9d van de Regeling subsidies en uitkeringen cultuuruitingen is het denkbaar dat er voor een of meer regio's of gemeenten geen enkele aanvraag wordt ingediend die aan alle vereisten voldoet. Gelet op het in artikel 2 van de Wsc neergelegde spreidingsdoel, zou het niet verstrekken van subsidie – en het daardoor niet laten opvullen van een 'vacature' in de basisinfrastructuur – in voorkomend geval onwenselijk kunnen zijn. Om die reden biedt artikel 3.7 de mogelijkheid om een uitzondering te maken op de vereisten en toch subsidie te verstrekken. Hiervan kan sprake zijn als er voor een regio of gemeente een of meer aanvragen zijn ontvangen die weliswaar aan één of enkele vereisten voldoen, maar geen van alle aan alle vereisten. Dit alles laat onverlet dat om inhoudelijke redenen besloten kan worden in een bepaalde regio of gemeente geen instelling te subsidiëren op grond van de artikelen van deze regeling waarin een specifieke standplaats is voorgeschreven. Verder past de minister deze uitzonderingsgrond in ieder geval niet toe als de instelling in onvoldoende mate voldoet aan het criterium artistieke kwaliteit. Dit criterium ligt aan de basis van subsidieverstrekking op grond van de Wsc en moet als minimumvereiste worden gezien.

Artikel 3.8

Dit artikel bevat specifieke verplichtingen voor subsidieontvangers met betrekking tot het behalen van eigen inkomsten. Met uitzondering van de podiumkunsteninstellingen en de filmfestivals geldt voor alle cultuurproducerende instellingen dat zij op grond van het tweede lid over de gehele vier jaar van de subsidie gemiddeld ten minste 17,5 procent eigen inkomsten genereren. Op grond van het eerste lid geldt voor de podiumkunsteninstellingen, met uitzondering van podiumkunsteninstellingen voor de jeugd en het orkest dat slechts begeleidende activiteiten uitvoert, en voor de filmfestivals een norm van gemiddeld 21,5 procent. Voor het orkest met slechts begeleidende activiteiten geldt net als bij de subsidieverlening geen eigen inkomstennorm. Voor de toerekening van subsidies voor onderzoek en wetenschap en voor begeleidende activiteiten van orkesten bij de berekening van het percentage eigen inkomsten wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 3.5.

Het derde lid bepaalt dat instellingen in hun aanvraag aannemelijk moeten maken dat zij in de komende subsidieperiode aan deze verplichting gaan voldoen.

Nadrukkelijk wordt opgemerkt dat deze gemiddelde percentages een absolute ondergrens vormen gedurende de subsidieperiode 2013 – 2016. Om aan de entree-eisen voor de basisinfrastructuur 2017 – 2020 te kunnen voldoen, zullen de instellingen een gemiddeld niveau van 19,5 procent respectievelijk 23,5 procent moeten halen, berekend over de jaren 2013, 2014 en 2015.⁸ Op dit punt wordt verwezen naar wat hierover in het algemeen deel van de toelichting al is gemeld. Om ook in 2017 – 2020 in aanmerking te komen voor subsidie, is het dus niet voldoende voor instellingen om uitsluitend te voldoen aan de norm die op hen van toepassing is op grond van

⁸ Kamerstukken II 2010/11, 32 820, nr. 1, p 13.

artikel 3.8, eerste of tweede lid. In het vierde lid is in dat verband geregeld dat instellingen tussentijds aannemelijk moeten maken dat sprake zal zijn van groei.

Het vijfde lid geeft een uitzondering op het tussentijds aannemelijk maken van groei van eigen inkomsten. Deze verplichting is niet van toepassing op instellingen die gedurende de subsidieperiode 2013-2016 gemiddeld al vier procent boven de voor die instellingen geldende minimumnorm zitten. Zij voldoen in dat geval al aan de groei tot 21,5 respectievelijk 25,5 procent eigen inkomsten waarnaar gestreefd wordt in 2016.

Bij de vaststelling of een instelling reeds aan het percentage van 21,5 respectievelijk 25,5 voldoet, wordt gekeken naar het gemiddelde resultaat over het totaal van de jaren in de subsidieperiode 2013 - 2016 die op dat moment al zijn verstreken. Het kan voorkomen dat de verplichting die is neergelegd in het vierde lid slechts tijdelijk niet van toepassing is op een instelling. Dat is bijvoorbeeld het geval als een instelling gemeten over de jaren 2013 en 2014 voldoet aan het percentage van 21,5 respectievelijk 25,5. In het bestuursverslag over het jaar 2014 hoeft dan niet inzichtelijk te worden gemaakt hoe voor het restant van de vierjaarlijkse periode een jaarlijkse groei zal worden behaald van gemiddeld één procentpunt. Indien over de jaren 2013, 2014 en 2015 vervolgens niet nogmaals een gemiddelde wordt behaald van 21,5 procent respectievelijk 25,5 procent, dan is de verplichting, bedoeld in het vierde lid, weer van toepassing en zal in het bestuursverslag over het jaar 2015 inzichtelijk moeten worden gemaakt hoe in 2016 een groei zal worden behaald van één procentpunt.

Doordat de eisen in dit artikel zijn gesteld als subsidieverplichtingen, heeft de minister op grond van de Algemene wet bestuursrecht de bevoegdheid om verleende subsidie tussentijds te verlagen of aan het eind van de looptijd lager vast te stellen, indien de subsidieontvanger niet aan die verplichtingen voldoet.

Artikel 3.9

Bij de subsidies aan (algemene) theatergezelschappen wordt onderscheid gemaakt tussen grote en middelgrote instellingen. Er wordt subsidie verleend aan ten hoogste vier grote instellingen en aan ten hoogste vier middelgrote instellingen.

Voor beide categorieën gelden een aantal gemeenschappelijke criteria. Allereerst is vereist dat de instelling de beschikking heeft over een (eigen) podium met minimaal 400 zitplaatsen of dat de instelling de vaste bespeler is van een podium met minimaal 400 zitplaatsen. Als vaste bespeler wordt aangemerkt een instelling waarvan jaarlijks meerdere producties in première gaan in een zaal en daar ook seriegewijs worden getoond. Voor een instelling in de grote gemeenten (Den Haag, Amsterdam of Rotterdam) moet dit podium in de standplaats zijn. Voor de gezelschappen in de kernpunten in de regio's moeten de standplaats van de instelling en het podium dat de instelling bespeelt, in dezelfde regio vallen. In vorige subsidieperioden werd voor de definitie van een grote zaal een aantal van 350 zitplaatsen gehanteerd. In de branche wordt inmiddels echter een aantal van 400 zitplaatsen gehanteerd. Er is voor gekozen om hierbij aan te sluiten.

Ten tweede moet de instelling haar activiteiten verspreid over het jaar realiseren. Er dient dus sprake te zijn van een min of meer constante stroom toneelproducties, die evenredig over het culturele seizoen gespreid is. Deze eis geeft invulling aan het uitgangspunt dat deze instellingen een repertoirefunctie hebben. Zij dragen zorg voor een gevarieerd theateraanbod in hun regio of gemeente. Instellingen die maar één of tweemaal per seizoen een productie maken, komen niet in aanmerking voor subsidiëring.

Tot slot mag een instelling voor haar artistieke continuïteit niet afhankelijk zijn van één maker of een groep van makers van toneel. Een maker is degene uit wiens handen en hoofd een artistiek concept 'geboren' wordt. Soms is de bedenker van het concept ook de maker van het eindproduct - bij een schilderij bijvoorbeeld. Degene die het artistieke concept bedenkt is in dat geval ook degene die het eindproduct maakt. Soms is het bedenken en het uitvoeren gescheiden: een toneelschrijver is maker van een toneelstuk, de toneelregisseur (niet zijnde de schrijver) geeft vervolgens leiding aan de wijze waarop het stuk wordt uitgevoerd en 'maakt' dus de voorstelling samen met de acteurs die het product op de planken (het podium) brengen. Met instellingen die afhankelijk zijn van één maker of een groep van makers, wordt in het eerste lid, onderdeel c, gedoeld op instellingen die hun bestaansrecht ontleen aan steeds dezelfde specifieke maker of dezelfde specifieke groep van makers. Een aanwijzing om vast te stellen of hier sprake van is, is het feit dat de feitelijke oprichter(s) nog steeds verantwoordelijk is of zijn voor de artistiek-inhoudelijke koers van de instelling. Vaak zijn dergelijke instellingen ook genoemd naar een specifieke maker of functioneren zij als collectief.

Voor grote instellingen geldt aanvullend dat zij per jaar ten minste drie producties uitvoeren die bestemd zijn voor een podium met ten minste 400 zitplaatsen, en dat zij een beleid voeren dat doorstroming van talent naar de grote zaal bevordert. Voor middelgrote instellingen geldt dat zij per jaar ten minste één productie uitvoeren die bestemd is voor een podium met ten minste 400

zitplaatsen. Beide categorieën instellingen besteden aandacht aan de ontwikkeling van talent in samenwerking met derden.

Aan het uitgangspunt van geografische spreiding is in dit artikel invulling gegeven door te bepalen dat per kernpunt steeds voor ten hoogste één instelling subsidie beschikbaar is. In de grote gemeenten (Den Haag, Amsterdam of Rotterdam) wordt aan ten hoogste twee grote instellingen subsidie verleend, en aan ten hoogste één middelgrote instelling. In de overige kernpunten wordt aan ten hoogste twee grote instellingen subsidie verleend.

Voor één grote instelling kan een extra budget van ten hoogste 10 procent van het beschikbare subsidiebedrag toegekend worden, indien die instelling zich internationaal onderscheidt door een excellent uitvoeringsniveau (zie artikel 3.11).

Tot slot biedt het vierde lid ruimte voor een theatergezelschap dat zijn producties in de Friese taal uitvoert. Voor deze instelling gelden dezelfde eisen als voor de middelgrote theatergezelschappen, met uitzondering van de eis dat ten minste eenmaal per jaar een productie voor de grote zaal wordt uitgevoerd. Deze instelling dient haar standplaats in de regio Noorden te hebben.

Artikel 3.10

Subsidie kan worden verstrekt aan ten hoogste acht instellingen voor het verzorgen van repertoire op het gebied van de podiumkunsten dat specifiek bestemd is voor jeugd tot 18 jaar. Daarbij kan de subsidie overigens ook aanvullend worden verstrekt aan een instelling die ook subsidie ontvangt op grond van artikel 3.9. In dat geval hoeft het niet om een kernactiviteit van die instelling te gaan. De betreffende instelling kan bijvoorbeeld samenwerken met instellingen of organisaties die zich specifiek richten op het aanbod van jeugdtheater, om op die manier gezamenlijk tot een volwaardig jeugdrepertoire te komen. Er is dan sprake van slechts één subsidieaanvraager. Als de aanvraag wordt ingediend door een afzonderlijke instelling voor jeugdtheater, dan dient die instelling het verzorgen van het repertoire op het gebied van de podiumkunsten uiteraard wel als kernactiviteit te verrichten.

Als een instelling een aanvullend budget ontvangt voor jeugdtheater bij een subsidie voor het verzorgen van toneelrepertoire op grond van artikel 3.9, dan wordt de instelling ten aanzien van de eigen inkomstenverplichting uit artikel 3.8 als een instelling gezien die op grond van artikel 3.9 subsidie ontvangt en de instelling zal dus gedurende de subsidieperiode gemiddeld 21,5 procent eigen inkomsten moeten behalen over de gezamenlijke subsidies van de artikelen 3.9 en 3.10. De algemene theatergezelschappen hebben in tegenstelling tot de jeugdtheatergezelschappen immers al geruime tijd te maken met eigen inkomstenbeleid van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.

Bij jeugdtheater gaat het om aanbod dat door professionals wordt gerealiseerd, specifiek voor de doelgroep. De passieve kunstbeleving staat hier centraal. Deze instellingen moeten worden onderscheiden van instellingen op het terrein van amateurkunst en cultuureducatie waar actieve participatie van de doelgroep centraal staat. Vereist is dat de aanvrager een substantieel deel van zijn activiteiten realiseert op een podium. In dit verband wordt nadrukkelijk verwezen naar hetgeen hierover is opgemerkt in de toelichting op artikel 3.1. Verder moet de instelling haar activiteiten gedurende het gehele culturele seizoen realiseren (zie ook de toelichting op artikel 3.9).

Per gemeente wordt aan ten hoogste één instelling subsidie verstrekt. Op grond van de algemene beoordelingscriteria uit artikel 3.6 zal bij de subsidieverlening rekening worden gehouden met de geografische spreiding. Bij de beoordeling van een aanvraag van een instelling voor jeugdtheater wordt daarbij rekening gehouden met de inhoudelijke relatie die de instelling heeft met de lokale culturele infrastructuur van het meest nabijgelegen kernpunt waar een theatergezelschap zijn standplaats heeft dat op grond van artikel 3.9 wordt gesubsidieerd.

Artikel 3.12

Voor instellingen die dansrepertoire verzorgen geldt, voor wat betreft de criteria die zijn opgenomen in de onderdelen a, b, c en d van het eerste lid, in grote lijnen hetzelfde als voor de toneelgezelschappen. Op dit punt wordt daarom verwezen naar de toelichting op artikel 3.9 hierboven. Wel is het zo dat aan ten hoogste vier instellingen subsidie wordt verleend.

Zowel voor het aanbod van ballet als op het gebied van de moderne dans, wordt aan ten hoogste één instelling subsidie verleend. Het moet daarbij steeds gaan om grootschalig repertoire in een internationale context.

Daarnaast dient het balletgezelschap de ontwikkeling van talent vorm te geven door samenwerking met andere podiumkunstinstellingen en residencies in een aantal kernpunten gespreid over het land. Van de topinstelling op het gebied van moderne dans wordt verwacht dat zij naast voorstellingen in de standplaats ook voorstellingen elders in het land verzorgt. Ook zal het gezelschap in overleg met de gemeente van haar standplaats, verder vorm moeten geven aan talentontwikkeling.

De overige twee plaatsen in de basisinfrastructuur zijn beschikbaar voor instellingen die grootschalig onderscheidend dansaanbod verzorgen. Daarvan wordt aan ten hoogste één instelling subsidie verleend die tevens voorziet in de productie en distributie van jeugddans. Ook deze instellingen dienen een beleid te voeren op het gebied van talentontwikkeling. Alle instellingen waaraan op grond van dit artikel subsidie wordt verleend, moeten hun standplaats hebben in een kernpunt. Bovendien komt per kernpunt slechts één instelling voor subsidie in aanmerking.

Artikel 3.14

Op basis van dit artikel kan subsidie worden verstrekt aan vijf orkesten die gespreid over het land een breed symfonisch aanbod bieden. Dit aanbod bestrijkt het volledige spectrum van het repertoiregebied vanaf de vroeg klassieke periode tot en met repertoire uit de hedendaagse muziekpraktijk. Orkesten in de regio's Noord, Oost en Zuid spreiden hun concerten op een geconcentreerde wijze over de zalen in het speelgebied. Deze concertzalen zijn in de eerste plaats akoestisch geschikt voor dit type muziekaanbod en voldoen daarnaast uit een oogpunt van publieksbereik aan eisen die in verhouding staan tot de schaal van het aanbod. Naast het bieden van symfonisch aanbod zijn deze orkesten ten minste eenmaal per seizoen beschikbaar voor de begeleiding van een operaproductie. Van de orkesten in de regio vraagt dit ook bereidheid tot het reizen met deze producties (12 tot 15 voorstellingen). De orkesten in Amsterdam en het verzorgingsgebied Den Haag /Rotterdam bespelen gezien het bereik voornamelijk de concertzalen in de desbetreffende grote gemeenten. Ook deze orkesten zijn eenmaal per seizoen beschikbaar voor begeleiding van een operaproductie.

Om voor subsidie in aanmerking te komen wordt van elk van de orkesten verlangd dat voldoende ruimte wordt gemaakt voor het opleiden van orkestmusici door middel van het aanbieden van stageplaatsen. In samenspraak met de vakopleiding in de standplaats en eventueel ook andere conservatoria wordt daarnaast aandacht besteed aan het opleiden van jonge dirigenten en componisten.

Voor één symfonieorkest is een extra budget beschikbaar voor een actieve internationale speelpraktijk. Dit budget wordt verstrekt aan het orkest dat het best in staat is een internationaal excellent uitvoeringsniveau te realiseren en zich te profileren op relevante internationale podia.

Het derde lid biedt ruimte voor een alternatieve organisatie van symfonische productie in de regio's Oost, Zuid of het verzorgingsgebied Den Haag en Rotterdam. Dit houdt in dat op basis van toereikende financiering uit een andere bron dan rijkssubsidie in de desbetreffende regio of het verzorgingsgebied niet één maar twee orkesten actief kunnen zijn. Daaraan wordt wel de voorwaarde verbonden dat deze orkesten zelfstandig functioneren en een volwaardig seizoenaanbod leveren, inclusief beschikbaarheid voor operabegeleiding en samenwerking met conservatoria. De orkesten bereiken een omvangrijk en divers publiek en scheppen daarvoor de voorwaarden. Dat impliceert dat naast de hierboven beschreven verrichtingen ook maatschappelijke activiteiten worden ontwikkeld die passen bij het profiel van het orkest. Voor deze twee orkesten is jaarlijks gezamenlijk ten hoogste € 6 miljoen beschikbaar. Het bedrag van ten hoogste € 6 miljoen kan met € 1 miljoen worden opgehoogd als de twee instellingen in de desbetreffende regio of het verzorgingsgebied gericht zijn op structurele samenwerking en zij een gezamenlijk plan hebben voor de verzorging van symfonisch aanbod in die regio of dat verzorgingsgebied. De samenwerking van de instellingen dient gericht te zijn op een structureel karakter tijdens en na de subsidieperiode 2013-2016. Dit dient te blijken uit de plannen van de twee instellingen, onder andere uit het gezamenlijk plan van de instellingen voor de verzorging van symfonisch aanbod in de desbetreffende regio of verzorgingsgebied. Uit dit laatste plan dient voornamelijk te blijken hoe de instellingen in de regio of het verzorgingsgebied gezamenlijk een volwaardig symfonisch aanbod gaan leveren.

Artikelen 3.15 en 3.16

Op basis van de artikelen 3.15 en 3.16 kan subsidie worden verstrekt aan maximaal twee orkesten die primair beschikbaar zijn voor begeleiding van opera- of dansproducties. Deze orkesten hebben een verschillende maatvoering. De formatie en het budget van het orkest voor de operabegeleiding is erop berekend ook volwaardige symfonische activiteiten uit te voeren voor de grote muziekpodia in het verzorgingsgebied van de standplaats van de instelling en het verzorgingsgebied Haarlem. Tweemaal in een periode van vier jaar wordt door dit orkest daarnaast een speciale productie van het balletdansgezelschap, bedoeld in artikel 3.12, tweede lid, onder a, van begeleiding voorzien. Dit dansgezelschap krijgt voor het overige de beschikking over het begeleidingsorkest dat op grond van artikel 3.16 subsidie ontvangt voor het begeleiden van dansproducties. In tegenstelling tot de subsidie voor een orkest, bedoeld in artikel 3.15, is de subsidie voor een orkest met begeleidingstaak voor dans niet bestemd om als kernactiviteit symfonische concerten te verzorgen. Eenmaal per seizoen is dit dansbegeleidingsorkest beschikbaar voor een productie van het

dansgezelschap voor moderne dans, bedoeld in artikel 3.12, tweede lid, onder b. Budget en maatvoering van het dansbegeleidingsorkest zijn niet berekend op neventaken. In het geval van dansproducties die een verhoudingsgewijs grote orkestbezetting vragen komen de kosten voor orkestversterking voor rekening van het dansgezelschap. Ook voor de beide begeleidingsorkesten geldt dat maatschappelijke activiteiten worden verricht die passen bij profiel en maatvoering van het orkest.

Artikelen 3.18 en 3.19

In de regeling is een onderscheid gemaakt tussen grootschalig opera-aanbod (artikel 3.18) en overig opera-aanbod (artikel 3.19). Reizen met operaproducties in de eerste categorie, inclusief koor en orkest, is zeer kostbaar en nauwelijks mogelijk. Activiteiten op het terrein van reisopera vallen daarom onder de grondslag die artikel 3.19 biedt. Op grond van dat laatste artikel komen twee instellingen voor subsidie in aanmerking, waarbij één instelling zich door middel van reizen richt op een landelijk publiek en de andere instelling zich voornamelijk richt op het publiek in de regio Zuid.

Een instelling voor grootschalig opera-aanbod dient haar standplaats te hebben in een kernpunt. De instellingen voor overig opera-aanbod dienen hun standplaats in de regio Oost of Zuid te hebben. Voor die instellingen hoeft dat dus geen kernpunt te zijn zoals in deze regeling is gedefinieerd.

De instelling voor grootschalig opera-aanbod biedt een breed operarepertoire aan van een excellent uitvoeringsniveau, behoort tot de internationale top en heeft de opdracht om publiek uit het hele land te werven. Deze instelling heeft daarnaast een coördinerende rol met betrekking tot talentontwikkeling.

Voor de ontwikkeling van de discipline en de toegankelijkheid van opera in de rest van Nederland wordt voorzien door de instelling voor overig opera-aanbod met een reisfunctie (artikel 3.19, eerste lid) en door de instelling voor overig opera-aanbod in de regio Zuid. Beide instellingen dienen een beleid te voeren dat talentontwikkeling bevordert. Daarnaast dient de instelling in de regio Zuid vanwege haar kleinere omvang samen te werken met andere instellingen die opera-aanbod verzorgen.

Artikel 3.21

Dit artikel biedt de grondslag voor het verstrekken van subsidie aan één festival waar actueel of vernieuwend aanbod wordt gepresenteerd op het terrein van de podiumkunsten. Daarbij gaat het om een volwaardige vertegenwoordiging van alle sectoren, bedoeld in afdeling 3.2 van deze regeling. Uit de aard van de activiteiten van een festival vloeit bovendien voort dat de op grond van dit artikel te subsidiëren kernactiviteit aanvullend behoort te zijn ten opzichte van het reguliere aanbod dat door de instellingen in de betreffende sectoren wordt voortgebracht en getoond. Voorts dient sprake te zijn van activiteiten in een internationale context.

Het gaat om een festival met een internationale programmering die in de praktijk fungeert als plaats waar internationale uitwisseling tussen en ontmoeting van makers tot stand komt. Als zodanig behoort het festival te functioneren als internationaal platform.

Om voor subsidie in aanmerking te komen is verder vereist dat de presentatieactiviteiten van de instelling jaarlijks of tweejaarlijks gedurende een in de tijd beperkte periode plaatsvinden, en dat de instelling haar standplaats heeft in een kernpunt. Ook moeten de activiteiten van de instelling niet zijn aan te merken als activiteiten van één specifiek podium (schouwburg, concertzaal) of andere presentatieplek. Een festival dient dus formeel en feitelijk los te staan van het podium waar de activiteiten plaatsvinden.

Artikel 3.23

Op grond van dit artikel kunnen musea een aanvraag voor vierjaarlijkse subsidie indienen. De eisen genoemd in het eerste lid komen overeen met de prestatie-eisen die in de vierjarige periode 2009 – 2012 aan musea worden gesteld. Bij het aantal bezoeken van scholieren dat van instellingen wordt verwacht, wordt speciale aandacht gevraagd voor scholieren in het vmbo. Op grond van het tweede lid komen musea die niet voldoen aan de eigen inkomstennorm van 17,5 procent gemiddeld in de jaren 2010 en 2011 toch voor subsidie in aanmerking als de Staat der Nederlanden met de desbetreffende instelling een beheersovereenkomst heeft gesloten voor museale voorwerpen van het Rijk of die aan het Rijk zijn toevertrouwd. De subsidie zal dan echter niet meer bedragen dan de kosten voor beheer en behoud van de collectie zodat de instelling de beheersovereenkomst kan naleven. Verlening van subsidie voor publieksactiviteiten zal achterwege blijven. In de regel zal dit er op neer komen dat na aftrek van de huisvestingskosten de subsidie die helft zal bedragen van het bedrag dat in de periode 2009 – 2012 aan de instelling als subsidie is verleend, onder toepassing van het in 2012 geldende kortingspercentage.

Artikel 3.24

In de subsidieperiode 2013 – 2016 is ruimte voor één ondersteunende instelling op het gebied van de kunsthistorische documentatie. Het streven is erop gericht om in de komende jaren een topinstituut op dit terrein te ontwikkelen. Voor het wetslagen daarvan is de inbreng van het Rijksmuseum Amsterdam van belang. Het topinstituut kan ontstaan als resultaat van een samengaan van de ondersteunende instelling met het Rijksmuseum in Amsterdam. Beide instellingen zullen in hun plannen een concrete uitwerking moeten geven aan de vorm van samengaan die zij voor ogen hebben om tot een topinstituut te komen. In dat geval zal ook het Rijksmuseum in aanmerking kunnen komen voor subsidie voor wetenschappelijke activiteiten.

Artikel 3.25

Voor de musea gezamenlijk geldt één subsidieplafond en voor de ondersteunende instelling geldt een apart subsidieplafond. Voor de musea geldt wel dat geen instelling meer subsidie kan ontvangen dan aan de instelling als vierjaarlijkse instellingssubsidie is verleend in de subsidieperiode 2009 – 2012 onder toepassing van het kortingspercentage over 2012. Uitzondering hierop zijn de instellingen waarvan het wenselijk wordt geacht dat zij bepaalde nieuwe activiteiten gaan ontplooiën. Deze zijn genoemd in de hoofdlijnenbrief *Meer dan kwaliteit: een nieuwe visie op cultuurbeleid* en betreffen

Artikel 3.26

Voor de museale instellingen geldt een bijzondere weigeringsgrond. Een aanvraag van een instelling die in de periode 2009-2012 subsidie voor beheer en behoud van haar collectie ontvangt en deze subsidie of subsidies uitsluitend afkomstig zijn van een ander bestuursorgaan dan de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap komt niet voor subsidie in aanmerking. Deze weigeringsgrond houdt verband met de verschillende verantwoordelijkheden tussen bestuursorganen voor collecties. In het erfgod is het uitgangspunt dat de eigenaar zorg draagt voor beheer en behoud van zijn collecties en de aan hem toevertrouwde bruiklenen. Dit uitgangspunt betekent dat het rijk zorg draagt voor de rijkscollecties, provincie en gemeenten voor de provinciale, respectievelijk de gemeentelijke collecties en universiteiten voor de universitaire collecties.

Artikel 3.27

Ten behoeve van de beslissing op de aanvragen wordt een rangorde gemaakt van de musea die voor subsidie in aanmerking komen. De meest geschikte musea komen hierbij hoger te staan dan de musea die minder voldoen aan de criteria van deze regeling. In verband met de verplichtingen van de Staat der Nederlanden jegens een aantal instellingen waarmee de Staat een beheersovereenkomst voor museale voorwerpen heeft lopen gedurende de komende subsidieperiode, hebben die instellingen voorrang boven andere instellingen in de rangorde.

Artikel 3.28

Dit artikel vermeldt een aantal specifieke verplichtingen voor museale instellingen die voorheen in de subsidiebeschikkingen waren opgenomen. De instellingen voldoen aan deze verplichtingen in het bestuursverslag dat jaarlijks en na afloop van de subsidieperiode opgemaakt dient te worden. Bij het aantal aanvaarde objecten gaat het er om dat inzicht wordt geboden in de namens de Staat of namens de instelling aanvaarde voorwerpen, die aan de registratie van de collectie van het museum worden toegevoegd.

Artikel 3.29

Op grond van dit artikel kan subsidie worden verstrekt aan instellingen die presentaties op het gebied van de hedendaagse beeldende kunst verzorgen. Deze instellingen worden ook wel presentatie-instellingen genoemd. Ze stellen presentaties samen die een beeld geven van de actuele ontwikkelingen in de beeldende kunst. Om voor subsidie in aanmerking te komen is vereist dat de instelling beschikt over een geschikte presentatieruimte. Er moet sprake zijn van een fysieke ruimte; een virtuele presentatieplek is niet voldoende. Verder dienen presentatie-instellingen verspreid over het jaar presentaties te realiseren. Er moet dus een doorlopende programmering zijn. Bovendien zal die programmering toonaangevend moeten zijn om voor subsidie in aanmerking te komen. Voor wat betreft haar artistieke continuïteit mag de instelling niet afhankelijk zijn van één of enkele artistiek leiders. De artistiek leider is degene die verantwoordelijk is voor de artistieke koers van de instelling. In die hoedanigheid selecteert hij de makers die de instelling presenteert. Kunstenaarsinitiatieven, die als collectief opereren, komen niet voor subsidiëring in aanmerking. Het feit dat wisseling binnen het collectief mogelijk is, verandert dit niet. Tot slot geldt dat de instelling geen instelling mag zijn die overwegend gericht is op het beheer en behoud van cultureel erfgoed.

Voor subsidie komen in totaal zes instellingen in aanmerking. Het betreft twee kleinere instellingen en vier grotere instellingen. De grotere instellingen dienen naast de vereisten uit het eerste lid

tevens over een groot internationaal netwerk te beschikken. Het moet hierbij gaan om structurele samenwerkingsverbanden met meerdere gerenommeerde culturele instellingen in het buitenland. Alleen instellingen die hun standplaats hebben in de kernpunten Amsterdam, Rotterdam of Den Haag of in een gemeente in een van de regio's komen in aanmerking voor subsidie. Voor de drie genoemde grote gemeentes geldt dat niet meer dan één instelling per gemeente subsidie kan ontvangen en niet meer dan twee grotere instellingen hun standplaats in die gemeenten hebben.

Bij de beoordeling van aanvragen op grond van dit artikel wordt mede rekening gehouden met de relatie tussen de presentatie-instelling en musea voor hedendaagse beeldende kunst.

Artikel 3.30

Op grond van dit artikel is subsidieverstrekking mogelijk aan een instelling die haar standplaats heeft in een kernpunt en die als kernactiviteit post-academische programma's aanbiedt op het terrein van de beeldende kunst. Deze programma's kunnen worden gezien als voortzetting van een masteropleiding in het hbo op het terrein van de kunst. De post-academische instelling richt zich in eerste instantie (maar niet uitsluitend) op deelnemers met een afgeronde opleiding op het betreffende terrein. Het programma hoeft niet direct aan te sluiten op de opleiding; veelal zullen deelnemers al actief zijn geweest in de kunstpraktijk. Met haar activiteiten draagt deze instelling bij aan het leggen van een verbinding tussen onderzoek, kennis en de toepassing ervan in de kunstpraktijk.

In beginsel kan op grond van dit artikel aan meer dan één instelling subsidie worden verstrekt. In totaal wordt ten hoogste een bedrag van € 2,5 miljoen aan subsidie verleend. Het budget per deelnemer is daarbij in deze regeling gemaximeerd op € 50.000. Met dit bedrag per deelnemer zouden de instellingen gezamenlijk voor 50 deelnemers gesubsidieerd kunnen worden. Indien instellingen de opleiding voor een lager bedrag kunnen aanbieden, zou het subsidieplafond aan meer dan 50 deelnemers ten goede kunnen komen.

Omdat belang wordt gehecht aan onderlinge kennis- en ervaringsuitwisselingen tussen de verschillende deelnemers aan post-academische programma's, zal het deelnemersaantal van een dergelijk programma een substantieel 'volume' dienen te hebben. Daarom is vereist dat een instelling ten minste tien deelnemers dient te begeleiden om in aanmerking te komen voor subsidie. Uit de benodigde schaalgrootte van een programma vloeit overigens ook voort dat de instelling beschikt over voldoende en adequate voorzieningen die nodig zijn om de deelnemers te begeleiden. Hierbij valt te denken aan atelier- of werkruimte, benodigde apparatuur en dergelijke. Een instelling die op grond van dit artikel subsidie wenst, zal voorts niet louter op grond van nationaal perspectief worden beoordeeld. Er zal met name ook worden gekeken naar de internationale context waarin een instelling functioneert: er moet sprake zijn van een internationaal toonaangevend programma.

Vergelijkbaar met artikel 9q van de Regeling subsidies en uitkeringen cultuuruitingen is in deze regeling een specifieke weigeringsgrond opgenomen voor instellingen die al bekostiging ontvangen op grond van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek of van instellingen waarvan de activiteiten een overlap vormen met het initieel onderwijs op grond van die wet (artikel 3.5, zevende lid). Subsidieverlening in die gevallen zou immers niet stroken met het gesloten wettelijke stelsel van de onderwijsbekostiging enerzijds en dat van de cultuursubsidiëring anderzijds.

Artikel 3.32

Op grond van dit artikel kan subsidie worden verstrekt aan ten hoogste drie festivals waar actueel of vernieuwend aanbod wordt gepresenteerd op het terrein van de film. Er worden twee categorieën van festivals onderscheiden. In de eerste categorie wordt aan ten hoogste twee festivals subsidie verstrekt, en moet sprake zijn van een programmering in een internationale context. Net als bij het podiumkunstenfestival (zie artikel 3.21 en de toelichting daarop) gaat het bij deze twee festivals om internationale platforms; in de praktijk fungeren zij als plaats waar internationale uitwisseling tussen en ontmoeting van makers tot stand komt. Zij dienen bovendien een aantoonbare impuls te leveren aan het aanbod en de regionale spreiding van films in het commerciële en niet-commerciële bioscoopcircuit. Van de twee festivals dient één festival zich te richten op art housefilms en de ander op documentaires.

In de tweede categorie wordt aan ten hoogste één festival subsidie verstrekt. Dat derde festival dat op grond van dit artikel in aanmerking komt voor subsidie dient net als de twee internationaal georiënteerde festivals mede gericht te zijn op het bieden van een platform voor uitwisseling tussen vakgenoten. Het gaat bij dit festival echter specifiek om aanbod – en dus om programmering – op het terrein van de Nederlandse film en dus niet zozeer in internationale context.

De festivals binnen beide categorieën dienen allen een groot publiek te bereiken. Er dient dus sprake te zijn van een substantieel aantal bezoekers dat deze festivals bezoekt. Tot slot geldt voor

beide categorieën ook dat de presentatieactiviteiten van de festivals jaarlijks of tweejaarlijks gedurende een in de tijd beperkte periode plaatsvinden.

Artikel 3.33

Op grond van dit artikel komt één ondersteunende instelling op het terrein van de film voor subsidie in aanmerking. Het gaat om een instelling die zich in hoofdzaak bezig houdt met het beheren en ontsluiten van de filmerfgoedcollectie, activiteiten op het gebied van filmeducatie en mediawijsheid en het versterken van de internationale marktpositie van de Nederlandse film door bijvoorbeeld het bevorderen van de deelname aan internationale festivals en het verzorgen van promotionele activiteiten tijdens internationale beurzen.

Artikel 3.35

Op grond van dit artikel komen drie ondersteunende instellingen op het terrein van de letteren voor subsidie in aanmerking. Op grond van het eerste lid komt een instelling voor subsidie in aanmerking die activiteiten uitvoert op het terrein van de landelijke coördinatie van de leesbevordering en literatuureducatie. Onder deze coördinatie wordt verstaan het zoveel mogelijk op elkaar afstemmen van alle plannen en activiteiten met een (beoogd) landelijk bereik die in het kader van leesbevordering en literatuureducatie worden ontwikkeld.

Op grond van het tweede lid komt een instelling voor subsidie in aanmerking die zorgt voor de bemiddeling tussen schrijvers, scholen en bibliotheken voor het geven van lezingen door schrijvers ter bevordering van het lezen. De bemiddeling ziet op het bij elkaar brengen van schrijvers met scholen of bibliotheken.

Op grond van het derde lid komt een instelling voor subsidie in aanmerking die activiteiten uitvoert ter ondersteuning van bijzondere journalistieke projecten die leiden tot journalistieke producten. De ondersteuning dient onder andere te bestaan uit het scheppen van financiële mogelijkheden voor het uitvoeren van die journalistieke producten.

Artikel 3.37

Op grond van dit artikel komt één ondersteunende instelling op het terrein van de creatieve industrie voor subsidie in aanmerking. De instelling dient zich te richten op ondersteuning van de disciplines architectuur, vormgeving (design inclusief mode) en nieuwe media (inclusief gaming). Doelstelling is de culturele, maatschappelijke en economische meerwaarde van de ontwerpdisciplines te versterken. Naast kennisverdieping en -spreiding, promotie en presentaties bevordert de instelling het samenkomen van ontwerpers en producenten en stimuleert zij opdrachtgevers te kiezen voor de kwaliteit van het ontwerp. De instelling dient de samenhang tussen de ontwerpdisciplines te bevorderen en domeinoverschrijdende ontwikkelingen te stimuleren. De activiteiten dienen een nationaal en internationaal bereik te hebben.

Artikel 3.39

Op grond van dit artikel komt één ondersteunende instelling op het terrein van de openbare bibliotheken voor subsidie in aanmerking. De openbare bibliotheeksector is gedecentraliseerd; de rijksoverheid draagt voor deze sector een algemene stelselverantwoordelijkheid. Daarbij past een regisserende rol van het rijk. De ondersteunende instelling die op grond van dit artikel subsidie ontvangt, geeft namens de rijksoverheid invulling aan die regierol. De activiteiten zijn hoofdzakelijk gericht op versterking van de samenhang en innovatiekracht van de sector (bijvoorbeeld op het terrein van de digitalisering), alsmede op instandhouding en verdere integratie van de voorziening voor leesgehandicapten binnen het openbaar bibliotheekwerk (bijvoorbeeld met projecten op het gebied van het collectie- en distributiebeleid).

Artikel 3.41

Op grond van dit artikel komt één ondersteunende instelling op het terrein van amateurkunst en cultuureducatie voor subsidie in aanmerking. Deze instelling opereert disciplineoverstijgend en draagt bij aan de uitvoering van de overheidsprogramma's op het gebied van amateurkunst en cultuureducatie. De instelling dient hierbij de volgende activiteiten uit te voeren.

Ten eerste gaat het om professionalisering van de educatiefunctie in de cultuursector en deskundigheidsbevordering binnen de amateurkunst. Informatievoorziening, studiedagen en het in kaart brengen van het opleidingsaanbod zijn voorbeelden van activiteiten die culturele instellingen helpen om hun educatieve functie beter vorm te geven. Deze activiteiten dienen afgestemd te zijn op de lokale ondersteuning.

Tem tweede heeft de instelling een landelijke informatie- en netwerkfunctie. Voor zowel amateurkunst als cultuureducatie gaat het om het samenbrengen en verspreiden van relevante kennis over actuele ontwikkelingen en kennis die over de sectoren uit onderzoek beschikbaar is. Voor cultuureducatie gaat het om netwerken binnen en tussen cultuur, onderwijs en overheden, zoals de in de afgelopen jaren gevormde netwerken van Interne CultuurCoördinatoren, Pabo's,

lerarenopleidingen voor voortgezet onderwijs en brede scholen. Voor de amateurkunst gaat het om netwerken van amateurkoepels, buitenschoolse kunsteducatie, overheden en het kunstvakonderwijs.

Tot slot dient de instelling activiteiten op het terrein van onderzoek en monitoring uit te voeren. Een goede en gedegen opzet en uitvoering van een onderzoeksagenda voor amateurkunst en cultuureducatie vallen hieronder. Deze activiteiten zijn ingebed in kenniskringen van universiteiten, hogescholen, het kunstvakonderwijs en overheden.

Daarnaast dient deze instelling ook ondersteuning voor erfgoededucatie uit te voeren.

Van de instelling wordt verwacht dat meer dan de helft van de activiteiten liggen op het terrein van de cultuureducatie. Voor het resterende gedeelte van de activiteiten (die bij voorkeur niet minder dan 40 procent van het geheel dienen te beslaan) bestaat – bij benadering – zo'n 75 procent uit amateurkunst en de overige 25 procent uit activiteiten op het grensvlak van cultuureducatie en amateurkunst. Onder die laatste categorie kan in ieder geval worden gedacht aan activiteiten als buitenschoolse kunsteducatie (publiek en privaat), aansluiting tussen binnen- en buitenschoolse cultuureducatie (onder andere brede school) en talentontwikkeling.) Evenredig aan deze verhouding zal door de minister voor deze activiteiten een subsidiebedrag worden verstrekt.

Artikel 3.43

Op het gebied van het internationaal cultuurbeleid is een groot aantal partijen werkzaam. Deze opereren veelal ook nog individueel. Om meer samenhang in de Nederlandse internationale activiteiten te krijgen, en daarmee een grotere effectiviteit van het Nederlandse beleid, wordt een aantal kerntaken gebundeld in één organisatie. Daarbij gaat het met name om de coördinatie van internationale manifestaties en het stimuleren van internationale kunstenaars- en collectiemobiliteit en erfgoedactiviteiten. Daarnaast is het verstrekken van informatie over cultuur- en mediasubsidiemogelijkheden bij de Europese Unie van groot belang.

Artikel 3.44

De publieke sector heeft een verantwoordelijkheid voor de digitalisering van het cultureel erfgoed, zodat via digitale weg een brede toegang tot cultureel erfgoed wordt geboden. De infrastructuur voor toegang tot het digitaal cultureel erfgoed wordt ondersteund door Europeana, een portal, waarop digitaal materiaal wordt aangeboden van bibliotheken, archieven, musea en andere culturele instellingen van de 27 lidstaten van de Europese Unie. Nederlandse instellingen kunnen daarop aansluiten, zo nodig met hulp van een gespecialiseerde organisatie en kunnen dan ook onderling gebruik maken van elkaars collecties (en die van alle andere aangesloten Europese collecties).

Op dit moment zit digitalisering in een implementatiefase. Het is nu zaak de infrastructuur op orde te krijgen en zo veel mogelijk instellingen te laten aansluiten. Daarvoor is nog een beperkte hoeveelheid middelen en aandacht van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap nodig, tot 2017. In de volgende subsidieperiode kan het onderdeel worden van de gewone bedrijfsvoering van de instellingen.

Artikel 3.45

Op grond van dit artikel komt een instelling op het terrein van onderzoek en statistiek met betrekking tot kunst en cultuur voor subsidie in aanmerking. De instelling dient zich te richten op het verzamelen van kennis en informatie over kunst en cultuur in beleid en praktijk. De instelling maakt daarbij onder meer gebruik van de volgende instrumenten: een relevante bibliotheek (in papieren of digitale vorm), het zelf publiceren van studies en tijdschriften, het organiseren van conferenties en expert meetings, het verzamelen van (statistische) informatie in nauwe afstemming met de initiatieven van het Ministerie van OCW en het proactief agenderen van relevante thema's. Het verzorgen van onderwijs of het verlenen van diensten aan studenten kan onderdeel zijn van de activiteiten, maar dient niet de kernactiviteit te zijn. Dit is de verantwoordelijkheid van het onderwijs zelf.

Om in aanmerking te komen voor subsidie dient de instelling samen te werken met en ten behoeve van alle relevante partijen: het culturele veld, adviesraden, universiteiten, kennisinstellingen (zoals CBS en SCP), publieksorganisaties, bedrijfsleven, politieke partijen en overheden in binnen en buitenland. Zij werkt vanuit een onafhankelijke positie, onthoudt zich van belangenbehartiging en ontleent mede daaraan haar gezag. Internationaal vergelijkend perspectief is belangrijk, maar er dient goed afgestemd te worden met andere relevante (gesubsidieerde) partijen die zich internationaal manifesteren op het terrein van kunst en cultuur.

Onderdelen D, E en F

De tekstuele aanpassingen in hoofdstuk 4 van de Regeling op het specifiek cultuurbeleid houden verband met het schrappen van de categorie vierjaarlijkse instellingssubsidies die worden verstrekt

op grond van artikel 4b van de Wsc. In dit verband wordt gewezen op het overgangsrecht dat is geregeld in artikel II.

Verder is de indieningsdatum van de begroting door de fondsen vervroegd van 1 juli naar 1 februari in het jaar voorafgaand aan een nieuwe vierjaarlijkse subsidieperiode en dient naast de begroting ook een beleidsplan ingediend te worden. De vervroeging houdt verband met de beoordeling door de Raad voor cultuur van ingediende aanvragen door instellingen. Om hierbij een integrale beoordeling van de basisinfrastructuur te kunnen maken, is inzicht in de beleidsplannen van de fondsen gewenst. De minister stelt een kader op waaraan de beleidsplannen dienen te voldoen.

Onderdeel G

Het visitatiesysteem wordt afgeschaft. In het kader van het herzien van het gehele cultuurstelsel zal de Raad voor cultuur in zijn beoordeling over de vierjarige instellingen ook de rol van de fondsen betrekken. Door hiernaast ook een visitatie op te leggen, zou de ongewenste situatie ontstaan dat de fondsen dubbel beoordeeld worden. Er is daarom gekozen voor afschaffing van het visitatiesysteem.

Artikel II

Het schrappen van de categorie vierjaarlijkse instellingssubsidies die worden verstrekt op grond van artikel 4b van de Wsc heeft, voor wat betreft de subsidieperiode 2009 – 2012, geen gevolgen voor de subsidierelatie tussen de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de door hem op grond van die bepaling aangewezen instellingen. De subsidiëring van hun lopende activiteiten valt dus nog tot en met 31 december 2012 onder het regime van artikel 4b van de Wsc. Ingevolge artikel II blijven daarom de betreffende bepalingen van toepassing die ten aanzien van hen waren opgenomen in de Regeling op het specifiek cultuurbeleid zoals deze luidde voorafgaand aan de aanpassing met onderhavige regeling.

Voor zowel de aangewezen instellingen als de fondsen blijft de visitatieverplichting van kracht voor de subsidieperiode 2009-2012. Met ingang van de volgende subsidieperiode wordt deze verplichting afgeschaft.

Artikel III

Omdat naar verwachting in de praktijk veelvuldig zal worden verwezen naar deze wijzigingsregeling, voorziet dit artikel in de toekenning van een citeertitel.

De staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,